

1970 மார்ச் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. M. தம்பி என்பவர் துப்புக்குட்டிப்பேட்டையில் (கடலூர் காவல் நிலையம்) கைது செய்யப்பட்டார். அவர் வசம் காணப்பட்ட மாவோ வெளியீடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன. மேலும், சனவரி 23-ம் தேதி நள்ளிரவில், செங்கோட்டையைச் சேர்ந்த K. ராசு என்கிற ரவி என்பவரும், சென்னை புரசைவாக்கத்தைச் சேர்ந்த சுந்திரசேகரன் என்பவரும் மாவோவின் அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளைச் சென்னை சட்டக் கல்லூரி முன்னால் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதாக மாநில C.I.D. -யினால் தகவல் கொடுக்கப்பட்டு, சென்னை சட்டக் கல்லூரி போலீசார் அவர்களை கைது செய்து, அவர்கள் வசம் காணப்பட்ட மாவோ அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளைக் கைப்பற்றினர். மேற்கொண்டு புலன் விசாரணை நடந்து வருகிறது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள நக்ஸல்பாரிகள் இதுவரையில் பயங்கரச் செயல்கள் எவற்றிலும் ஈடுபடவில்லை. அரசும், காவலரும் விழிப்புடன் செயல்பட்டு உரிய நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்ததன் பலனாக, தமிழ் நாட்டில் நக்ஸல்பாரிகளின் நடவடிக்கைகள் குறைந்துள்ளன. எனவே, பொதுமக்கள் இது குறித்து பீதியடையத் தேவையில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, while I am happy that some assurance has been given that suitable steps would be taken in the matter, may I know from the Hon. Chief Minister whether it is not a fact that some of these people have indulged in anti-national activities like trying to communicate information to other countries like China? Sir, we have already lost 50,000 sq. miles of territory in the northern borders of our country and there is also a threat from the West Bengal borders. So, we must be nationalists and it does not matter if we follow different policies and principles and also different ideologies.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member put a question and let there be no debate.

DR. H. V. HANDE : So, will the Hon. Chief Minister tell us whether he is going to invoke any special provisions of law to see that these people do not indulge in any anti-national activities.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் என்னுடைய அறிக்கை மூலமே விவரமாக சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் இன்னும் தீவிரப்படுத்தப்படுமானால், அவைகளைத் தடுக்க ஒடுக்க தமிழ்நாடு காவல் துறை தயாராகவே இருக்கிறது.

(5) 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்ததுபற்றி பெரிதும் மகிழ்வெய்துகிறேன்.

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1970 மார்ச் 3]

தமிழக அரசு 1970-71ம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்ததும் பத்திரிகைகள் எல்லாம் வெகுவாகப் பாராட்டின. அந்தப் பாராட்டுகள் உண்மையில் இதுவரை இந்த மன்றத்தில் படைக்கப்பட்ட எந்த பட்ஜெட்டுக்கும் கிடைக்காத பாராட்டுக் களாகும். நம்மைச் சற்றுச் சாடியே எழுதும் ஒரு தேசிய ஆங்கில நாளிதழ் கூட "More for N.G.O.s and teachers" என்று தலைப்பிட்டு நம் பட்ஜெட்டின் சாராம்சத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது.

அரசு ஊழியர்கள், பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னின்று வேதனையோடும், வேதனையால் விளைந்த வெறுப்போடும் சென்னை மாநகர வீதிகளில் ஊர்வலம் வந்தவர்கள், மறுநாள் மகிழ்ச்சியில் திரைத்து, மலர்ந்த முகத்தோடு தோன்றுவதைக் காண்கிறோம். இந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமான பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், அங்கே அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம், இதுவரை எங்கும் தரப்படாத சிறப்பு ஈட்டுப்படி இடம் பெற்றிருக்கிறது. இப்பெருமைக்குரிய பட்ஜெட்டை நாம் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம்.

நான் அரசியலுக்கு வருமுன் ஆசிரியையாக இருந்தவன். பட்ஜெட் என்பது ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் ஒரு அம்சம் என்பதுதான் அவர்களுக்குத் தெரியும். அது தங்களுக்குச் சில நன்மைகளைக் கொண்டு வரும், சில சலுகைகளைத் தரும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. காரணம் இதுவரை வந்த பட்ஜெட்டுகள் ஆசிரிய சமுதாயத்தைப் பற்றி ஒரு அனுதாபம் கூட வெளியிட்டதில்லை. இன்று தமிழ்நாட்டெங்கிலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் அளவு கடந்து மகிழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இலவச மருந்துவ உதவி, வீட்டு வாடகைப்படி, விழாக்கடன், கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கான உதவி, மலைப் பகுதி ஆசிரியர்களுக்கு குளிர் காலப்படி ஆகியவைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. நான் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற நிலையில் மட்டுமல்ல, ஆசிரியை என்ற நிலையில் நின்றுத் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறேன். மகிழும் ஆசிரிய சமுதாயத்தோடு சேர்ந்து மகிழ்கிறேன். இந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய பட்ஜெட்டை ஆசிரிய சமுதாயத்தின் சார்பில் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகள் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுடன் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறார்கள். ஏன்? இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு, 62.50 கோடி ரூபாய்க்குக் குறுகிய காலக் கடன் வசதி, 16 கோடி ரூபாய்க்கு நீண்ட காலக் கடன் வசதி, 166 நிலவள வங்கிகள் அமைக்கத் திட்டம், 25,500 கிணறுகள், 13,200 குழாய்க் கிணறுகள், 15,000 வடிமனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 34,600 விசையேற்றங்கள், 3,000 டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை அமைக்கவும், வழங்கவும் ஆன 72 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் விவசாயிகளின் ஹிபிக்க எக்ச்சலாக்ஷன் குக் கட்டிடம் கூறும் இந்த பட்ஜெட்டை விவசாயிகளின் சார்பாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.



1970 மார்ச் 3] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருக்கும் செய் தியைப் பட்ஜெட் தருகிறது. இச் செய்தி தமிழக மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளக்கும் செய்கி. இந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய களம் எங்கள் மாவட்டத்தின் தலைநகரில் அமைவது குறித்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கோவை மாவட்ட மக்களின் சார்பில் இந்த பட்ஜெட்டிற்கு நான் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் கோவை மாவட்டத்தை வள மாக்கும் ஒரு திட்டம். தமிழ்நாட்டில் ஏற்படப் போகும் பசுமைப் புரட்சிக்கு அடிக்கல் இடம் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் 2.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டக் கால்வாயின் கரங்களால் தாலாட் டப்படும் கழனிப் பகுதிகளுக்குச் சொந்தமான மக்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரில் ஏழைகள் வசிக்கும் குடிசைப் பகுதிகளில் தீப்பிடிக்காத நிரந்தர வீடுகளை அமைத்து, ஏழை எளியவர்களின் அடிவயிற்றில் கொழுந்து விட்டு எரிந்த அச்சத்தை அணைக்க வேண்டுமென்பது அண்ணா கண்ட கனவு. அக் கனவினை நினை வாக்கும் வகையில் ஏழு ஆண்டுத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்திருப் பதும், அதற்காக இந்த ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப் பதும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

இந்த மன்றத்தில் இதற்குமுன் ஒரு முறை நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. விளைவுச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பில் பெரும் பண்ணைகள் இன்றும் பண்ணைகளாகவே உள்ளன. அந்தச் சட்டத்தால், பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படவே இல்லை. மாறாக, ஏழைகளும், அரசும் ஏமாந்தது. இன்று உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கரி லிருந்து 15 ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்றும் நான் நமது அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இந்தச் சட்டத்தால் நான் Tap the rich, pat the poor என்று அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்தபோது அழகாகச் சொன்ன தமிழக அரசின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுகிறோம். இந்தப் புரட்சி கரமான திட்டத்தைத் துணிவோடு கொண்டுவரும் தமிழக அரசை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நான் கோடிக்கணக்கான ஏழைகளின் சார்பாகவும், நிலமற்ற உழவர்களின் சார்பாகவும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழக அரசு பட்ஜெட்டின் ஒவ்வொரு அம்சமும் பாராட்டுதற் குரியதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு திட்டமும் ஏழைகள், பிற்பட் டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோரின் நலனை நோக்கமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியில் கடத்தார் கனியூருக்கு இடையே போக்குவரத்து அதிகமாக இருப்பதாலும், மிகவும் இன்றியமையாத காரணங்களுக்காகவும் ஒரு பாலம் வேண்டு

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1970 மார்ச் 3]

மென்று பல ஆண்டுகளாகவே கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அந்தப் பாலம் கட்டும் திட்டம் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு பெற அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த காலத்தில் ஆளுகின்ற கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்த்துக் கூறிய பெரிய குற்றச் சாட்டு, படிப்படியாக வரியை உயர்த்துவதன் மூலமாக மக்கள் பெரும் வேதனைக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதைக் கடந்த பத்தாண்டு காலமாக இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நம்முடைய தமிழக அரசு சுமார் 10 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் 1960-61ல் 101 கோடி ரூபாய் அல்லது 102 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது. அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகளிலே ஒன்றாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரி அதிகமாகப் போடுவதைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இன்றைக்கு 1970-71ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை எதிர்த் தரப்பில் இருந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியாக மாறி சமர்ப்பிக்கும் நிலைமையில் கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 1967-68ல் முதல் முறையாகச் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டே கூட 233 கோடிக்குத்தான் என்பதை நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த சுமார் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளே கிட்டத்தட்ட 60 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வரி உயர்வை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி உயர்த்தப்பட்ட நிலையிலும் எந்த எந்த இனங்களில் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் மேலும் நாட்டு மக்களுக்கு வசதிகளைத் தேடித் தர முடியும். விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசிக்கப்பட்டதா என்பதைப் பார்க்கும்போது 1970-71ல் திட்டம் களுக்காகச் செலவிடப்படும் 106 கோடி ரூபாயில், வேளாண்மையும், அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும், என்ற அமைப்பில் தான் முக்கியமான இலக்காக்கள் நிர்வாகிக்கப்படுகின்றன என்று கருதுகிறேன். வேளாண்மை உற்பத்தி, சிறு பாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, கால்நடை வளர்ச்சி, பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும் என்ற முக்கியமான இனங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இனங்கள், இவைதான் வேளாண்மையும்



1970 மார்ச் 3]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும் என்ற அமைப்பில் வருகின்றன. அதற்கு நீங்கலே சமர்ப்பித்து 1968-69-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்த நிலை மாறி, 1970-71-ல் சுமார் 12¼ கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. நாட்டில் இருக்கும் சாதாரண மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இனங்களுக்குப் போதிய அளவு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அதேமாதிரி கூட்டுறவு, சமுதாய வளர்ச்சி மேம்பாடு ஆகிய அமைப்புகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதிகப்படியான தொகைகள் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது என் மற்றொரு குற்றச்சாட்டாகும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான விவசாயத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன், பாசனம், மின்விசை ஆகியவைபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவற்றிற்காக 70-71-ல் கிட்டத்தட்ட 48 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-1969-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இதற்காக அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படவில்லை, அதன் வளர்ச்சியும் போதவில்லை என்பது எனது மற்றொரு குற்றச்சாட்டாகும். மக்களின் தேவைக்கு உரிய திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதோடு கூட மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் நான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நம் நாட்டில் உள்ள இன்றைய நிலையைப் பார்க்கும்போது, சர்க்கரை ஆலைகள் நம் மாநிலத்தில் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். முன்பு வட நாட்டில்தான், குறிப்பாக யு.பி., பீஹார் போன்ற மாநிலங்களில் தான் சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாக இருந்து வந்தன. இன்று நம் தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 17 சர்க்கரை ஆலைகள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் உழவர்கள் மாற்று விளைபொருளாகக் கரும்பைப் பயிரிடுகிறார்கள். அப்படிக் கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அவதியை இந்த அரசு கவனித்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் மத்திய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மெட்ரிக் டன்னுக்கு ரூ. 100 குறைந்தபட்ச விலையாக கொடுத்தேயாக வேண்டுமென்று. ஆனால் நம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 80ம் அதற்குக் குறைவாகவும்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு சுமார் ரூ. 74 அளவில் அல்லது அதற்குக் குறைவாகத்தான் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைப் பற்றி அரசு தக்க கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். இப்படி குறைந்த விலை கிடைப்பது என்ற நிலை மட்டுமல்லாது காலா காலத்தில் அவர்களின் பொருள்களுக்குரிய தொகை கிடைப்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

[1970 மார்ச் 3]

பதில்லை. சர்க்கரை கிடங்குகளில் இருக்கிறது, லெவி சர்க்கரை விற்பனையாவதில்லை, 'ஓப்பன் மார்க்கட் ஷூகர்' விற்பனையாவதில்லை, ஆகவே எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள் ஆலைக்காரர்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க யு.பி. யில் செய்துள்ளதைப் போன்று இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்கி விடலாம். அதனால் சர்க்காருக்கும் அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கக்கூடும், அதேசமயத்தில் கரும்பு பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் அது பலன் உள்ளதாக இருக்கும், வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் சர்க்கரை கிடைக்க வாய்ப்பும் ஏற்படும். அதில் அரசு தக்க கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உச்சவரம்பு பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். உச்சவரம்பு 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்பதை 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கராக குறைக்கப் போவதாகக் கூறியுள்ளார்கள். இதை நான் சொல்லும்போது, உச்சவரம்பு வேண்டாம், அல்லது இந்த முப்பது ஏக்கர் என்பதைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. நாம் நாட்டின் நிலையைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நம்நாட்டிலுள்ள மக்கள் தொகையையும், இருக்கக்கூடிய விளைநிலங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் நாட்டில் உள்ள விளை நிலங்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் விளையக்கூடிய பொருள்களை நம்பி வாழக்கூடிய மக்கள் எண்ணிக்கை மிக மிக அதிகம். இந்த நிலையில் எந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதானாலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். விளை நிலங்கள் குறைவு, அதை நம்பி வாழ்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். ஆகவே உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில்தான் எந்தச் சீர்திருத்தமும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அதை எண்ணத்தில் வைத்துத்தான் 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று 61ல் முன்பிருந்த அரசு ஒரு சட்டத்தை இயற்றினார்கள். அப்படி இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் விளைவுகள் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது நோட்டிஃபைட் சர்ப்ளஸ் என்ற அமைப்பில் 24,500 ஏக்கர்கள்தான் நிர்வாக அமைப்பில் உள்ளது. சுமார் 65,000 ஏக்கர்களை நீதி பரிபாலனத் துறையின் பரிசீலனையில் இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக, மொத்தத்தில் 8,120 ஏக்கர்கள்தான் 'அசைன்' செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள், 'சர்ப்ளஸ் நிலம்' என்று. இதைச் செய்ய நீங்கள் முற்பட்டு 2½ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இருந்தபோதிலும் இந்த அசைன்மென்டில் அதிகப் படியான வேகம் காண்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதின் மூலம் எந்த அளவிற்கு பெரிய மாற்றம் இருக்கும் என்பதை ஒரு நிபுணர் குழு போட்டு பரிசீலிக்க வேண்டும் அல்லது கடைசிப் பட்சமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும்



1970 மார்ச் 3] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

இந்த பில்லை இரண்டு சபைகளின் உறுப்பினர்கள் சிலர் அடங்கிய ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என் கருத்து.

இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில், விவசாயத் துறை மேம்பாடு அடையச் செய்ய நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு, அதிலும் குறிப்பாக ட்ராக்டர்களைக் கொண்டு பயிரிடும் வகையில் 1,368 ட்ராக்டர்கள் வழங்கியுள்வதற்குப் பெருமையுடன் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் 3,000 ட்ராக்டர்கள் வழங்க இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, நாம் கொண்டு வரும் திட்டங்களினால் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகள் ஏற்படும், நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அது சிறிய அளவில் உள்ள பண்ணைகளுக்கு உகந்ததாக இருக்குமா என்பதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் நிலையைப் பார்க்கும்போது, சுமார் 15 ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக உள்ள விவசாயிகளின் நிலையைப் பார்க்கும்போது அநேகமாக எல்லா விவசாயிகளும் கடன் பளுவில் மூழ்கியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அதில் கொடுக்கப்படும் புள்ளிவிவரக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் உள்ளவர்கள் க்ஷேமமாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தீவிரமாகத்தான் சோஷலிசத்தைப் பற்றி பேசுகின்றன. எல்லோரும் ஏழை மக்களுக்காகத்தான் பேசுகிறார்கள். ஆகவே நாம் செய்யும் சட்டதிட்டங்கள் ஏழை மக்களை வேதனைக் குள்ளாக்குவதாக இருக்கக் கூடாது. அதிலும் குறிப்பாக அவர்களுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் கிடைப்பதில் வேதனை உண்டாக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக, மதுரை, தாமநாதுபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளில் மழை பெய்யாது போனமையால் வரட்சி நிலைமைகளைச் சமாளிக்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோவையைச் சேர்ந்த தாராபுரம், சேலத்தை சேர்ந்த நாமக்கல், திருச்செங்கோடு, கரூர், குளித்தலை போன்ற வட்டங்களில் மழைக் குறைவு காரணமாக மக்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப் படக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ளன. அவற்றையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாதது வருந்தத் தக்கது. இந்த அறிக்கையில் அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாக குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அரசாங்கம் பெருக்கிக் கொண்டுள்ள வரிகளைப் பார்க்கும்போது செலவிடக் கூடியது 297 கோடி ரூபாய் என்ற நிலையில் செலவு செய்வது பார்ட்டி டத்தக்கது அல்ல என்று என் கட்சி சார்பில் கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 3]

\* திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையையும், 1966-ம் ஆண்டு இறுதியில் இருந்த உணவு நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1966-ம் ஆண்டு இறுதியில் மக்கள் அரிசிக்காக கடைகளுக்கு முன்னர் க்யூவில் நின்று கொண்டு அரிசி கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலை இருந்தது. ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் நமது தமிழக அரசு எடுத்துக் கொண்ட அக்கன்ற காரணமாகவும், அவர்கள் விவசாய உற்பத்தியில் அதிக நாட்டம் கொண்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த அநேக சலுகைகள் காரணமாகவும், அந்தச் சலுகைகளை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியதன் காரணமாகவும், இயற்கை நமக்குச் சாதகமாக இருந்த காரணத்தினாலும் நம் மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று இன்று உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கக் கூடிய நிலைமையை அடைந்திருக்கிறோம். இது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதொன்றாகும். இன்றைய நிலைமையிலே மக்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியபோது, அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு, அவர்களுக்கு வேண்டிய தரமான அரசியை வாங்க வசதியாக கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியிருக்கும் நம்முடைய தமிழக அரசை வாழ்த்துகிறேன், பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக மிகவும் தைரியத்துடன் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய நம்முடைய முதலமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களையும், உணவு அமைச்சரவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால், இந்த உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியிருப்பது என்றென்றைக்கும் நிரந்தரமாக இருக்க நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மறுபடியும் உணவு உற்பத்தி குறைந்து, திரும்பவும் உணவுக் கட்டுப்பாடு வராமல் இருக்க, ஏற்கெனவே அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வந்த அத்தனை சலுகைகளையும் கொடுத்து, மற்ற்காமல் கொடுத்து, மேலும் அவர்களுக்கு உணக்கடனிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே எல்லாக் கிராமப்புறங்களுக்கும் மின்சார வசதியளிக்கவும், இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் 42,387 கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதி கொடுக்கவும், இன்னும் குறுகிய காலத்தில் நம் மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி கொடுக்கவும் திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

நம் மாநிலத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான அரிசன காலனி களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை. எனவே, கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் பொழுது, அரிசன காலனிகளுக்கு முதலிடம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. கே. போஜன்]

நான் மதிப்பீட்டுக் குழுவிலே மாநிலத்திலுள்ள மற்ற எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்றபொழுது, மின் இணைப்புக்காக வேண்டிய பொருள்களான கம்பங்கள், கம்பிகள் போன்ற ஏனைய சாமான் கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார்கள் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றன. ஆகவே, மின்வாரியம் ஆங்காங்கு கேட்டிருக்கும், அதிகாரிகள் கேட்கும், மின் இணைப்புக்கு வேண்டிய பொருள்களை உடனடியாக அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் இருப்பதற்குப் போதிய வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அவர்களுக்கு இடவசதி செய்து தரவில்லை என்ற ஒரு குறையிருக்கிறது. அதை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, பேரூராட்சிகளுக்கு இதுவரையில் சாலைகளைப் பேணுவதற்கும், நிர்மாணிப்பதற்கும் ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் மானியம் அளிக்கப்பட்டு இருந்த ஒரு நிலையை மாற்றி இப்பொழுது சாலைகளின் மைல் நீள அடிப்படையில் மானியம் அளிக்கத் திட்டமிடுப்பதை வரவேற்கிறேன். அதற்கு காரணம், நீலகிரி மாவட்டம் போன்ற மலைப்பகுதி மாவட்டங்களிலேயுள்ள சாலைகள், ஜனத்தொகை அங்கே குறைவாகயிருந்தாலும், சாலைகளின் நீளம் அதிகமாகயிருப்பதால் இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட மானியம் போதவில்லை. இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருக்கின்ற முறைப்படி பொதுமாதாகயிருக்கும், சாலைகள் நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால் இதை வரவேற்கிறேன்.

இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக விவசாயத் துறைக்கும், மற்றத் துறைக்கும் அதிக மானியம் கொடுத்திருந்தாலும், மருத்துவத் துறைக்கு அதிக மானியம் ஒதுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, கிராமப் புறங்களில் மருத்துவ வசதி மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. பொது மான அளவுக்குக் கிராமப்புறங்களில் மருத்துவ வசதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இதைக் கருத்திற் கொண்டு, ஆங்காங்குள்ள கிராமப்பகுதிகளில் மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்தி, கிராமப் பொது மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேற நடவடிக்கை எடுக்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பினரின் குறைகளைக் கண்டறிந்து அவைகளைப் போக்க ஒரு ஆணைக் குழுவை அமைத்திருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். காரணம், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் மிகவும் கீழ்ப்பட்ட நிலையிலே, பின்தங்கிய பொருளாதார நிலையில், வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாணைக் குழு பின்தங்கிய வகுப்பினரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அறிந்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பரிந்துரை

[திரு. கே. போஜன்]

[1970 மார்ச் 3]

கொடுக்க இயலும். அதன் பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இப்பொழுது அமைத்துள்ள பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆணைக் குழு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்று, பின்தங்கிய வகுப்பினரின் குறைகளை அறிந்து, ஒரு நல்ல பரிந்துரை அளிக்கும் என்றும், அதன்மூலம் அரசாங்கம் பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்களுக்காக, அவர்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும் நம்புகிறேன்.

அரிசன நலனுக்காக 66-67-இல் 405 லட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, 70-71-இல் 519 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இன்னும் மேலும் அரிசனங்களுக்கு வேண்டிய போதிய எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அறிக்கையிலே புதிதாக 22 அரிசன மாணவர் இல்லங்களைத் திறக்கவும், தற்போது தனியார் துறையினால் நடத்தப்பட்டு வரும் மானியம் பெறும் 20 அரிசன மாணவர் இல்லங்களை எடுத்துக் கொள்ளவும் இருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த 22 புதிய இல்லங்களை ஏற்படுத்தினால் மட்டும் போதாது. மேலும் அதிக அரிசன மாணவர் இல்லங்களை ஏற்படுத்தியும், மேலும் அரிசன காலனிகளிலே போதுமான பள்ளிக் குழந்தைகள் இருந்தால் ஆங்காங்கு உடனடியாகப் பள்ளிகளை நிறுவவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமப்புறங்களில் வேலையின்மையைப் போக்குவதற்காக சுமார் ஒருகோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது போதாது என்று கருதுகிறேன். காரணம், கிராமப் பகுதிகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, இந்தத் தொகையை மேலும் அதிகமாக ஆக்கி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பெரிய சொழிற்சாலை, சிறிய கைத்தொழில்களுக்கான தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, வேண்டிய கிட்டங்களை உடனடியாகத் தீட்டும் என்று நம்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் 18 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். 14.05 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மற்றவர்களெல்லாம் கூறுகிறார்கள், மத்திய அரசு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகத் தரவில்லை, நம் மாநிலத்திற்குத்தான் கொடுக்கிறார்களா என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படி வாங்கி, இருந்தாலும், நம் மாநிலத்தில் வறட்சி நிலையை, ஆங்காங்குள்ள கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி, சூமகீர் பிரச்சனையையும், மற்ற பஞ்ச நிவாரண வேலைகளையும் செய்ய செலவழித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் நிலகிரி மாவட்டத்திற்கு சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் கோரியிருந்தோம்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. கே. போஜன்]

ஆனால் 10.5 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைத்தது. அதை நல்லமுறையில் பயன் படுத்தியிருக்கிறோம். அங்குள்ள வறட்சியான இடங்களில், குடிநீர் இல்லாத கிராமங்களில் குடிநீர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் இன்னும் பல கிராமங்களில் அங்கு குடிநீர் வசதி கிடையாது. எனவே மேலும் நமது சர்க்கார் போதிய அளியில் பண உதவி செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

உதகை நகரில் கடந்த 3, 4 வருஷங்களாகக் குடிநீர்ப் பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. கடந்த ஆண்டிலே நம் மாநில அரசு இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக “பார்சன் வேலி” என்ற திட்டத்தை, 40 லட்சம் ரூபாயில் போட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், நிதியமைச்சரவர்களும் அங்கு வந்து “ஃபவுன்டேஷன் ஸ்டோன்” நாட்டி ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வேலை மும்முரமாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அந்த வேலையை இன்னும் விரைவில் முடிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கோடை சீசன் ஏப்பால், மே மாதங்களில் ஆரம்பமாகி விடும். ஊட்டிக்கு பெருவாரியாக மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்தும், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும், வெளி நாடுகளிலிருந்தும் கோடை சீசனுக்கு மக்கள் வருகிறார்கள் அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே அந்த வேலையை முடிக்க உடனடிபாட நடவடிக்கை எடுத்து, சீசன் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலே அந்த வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாநிலத்திலுள்ள அரசிதழ் பதிவு பெறாத அரசாங்க ஊழியர்களான என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குச் சிறப்பு ஈட்டுப் படியாக பத்து ரூபாய் அளித்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் அதை இன்னும் சிறிதளவு அதிகரிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குச் சிறப்பு ஈட்டுப்படியாக 10 ரூபாய் மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது. அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு பல குறைகள் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் வேலை செய்யும் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கும், மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கும் உள்ள ஊதியங்களில் பல வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் இவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரில் பணியாற்றும் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பல சலுகைகளும் மாநில சர்க்காரில் வேலை செய்யும் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். பல சலுகைகளில் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கின்றன. இவர்கள் மிகவும் குறைந்த ஊதியம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் இருவரும் செய்யும் வேலை ஒரே வேலேதான். ஆகவே, இந்தமாதிரியான குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும். கேரளாவில் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியமும், மற்ற சலுகைகளும் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்போலவே நாமும் கொடுப்பதற்கு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. கே. பொஜன்]

[1970 மார்ச் 3]

குறிப்பாக, நீலகிரி மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் பதிவு பெறாத அரசு ஊழியர்களுக்கு 1922-ஆம் ஆண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அந்த மலைவாசப்படி என்ற படியினைத்தான் இப்பொழுது அமலில் வைத்திருக்கிறார்கள். சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலைமை என்ன? இன்றிருக்கும் நிலைமை என்ன என்பதை அறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்கி, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, உதகையில் பணியாற்றும் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. அதனால் தனியார்-வீடுகளில் வாடகை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அந்தக் குறையை யும் நீக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க, “ஃபவுண்டேஷன் ஸ்டோன்” போடப்பட்டு பல ஆண்டு களாக அது அப்படியே இருக்கிறது. அதை அரசு உடனடியாகக் கவனித்து, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்யும் முறையில் வீடுகளைக் கட்டி வசதி செய்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு மற்ற ஏனைய ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் கொடுத்து, மலைப்பகுதிகளிலே தனியார் துறை பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குக் குளிர்காலப் படியும் இதுவரையில் அளிக்காததை, இப்பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

ஓய்வு ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச தொகை ரூ. 20 ஆக இருந்ததை, ரூ. 30 ஆக உயர்த்தியிருப்பதை, ஓய்வு ஊதியம் பெறும் உத்தியாகஸ்தர்கள் அனைவரும் வரவேற்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவும் அல்லாமல், ஓய்வு ஊதியத்தை கணக்கிடும்பொழுது முன்பெல்லாம் கடைசி 3 ஆண்டுகள் வாங்கிய சராசரி சம்பள விகிதத்தின் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது. தற்சமயம் கடைசி ஓராண்டுக்கான சராசரி ஊதியத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது முன்பெல்லாம் கடைசி 3 ஆண்டுகள் வாங்கிய அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அவர்களுக்குச் சற்று கூடுதலாக ஓய்வு ஊதியம் கிடைக்கும். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

கடைசியாக வரிவிதிப்பு முறைப்பற்றி ஒரே வார்த்தைக் கூறிக்கொண்டு நான் முடிக்கிறேன். மற்றைய பல நண்பர்கள் இங்கு பேசும் பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரி இல்லாத அறிக்கை என்று கூறினார்கள். வரி போடாமல் எந்தச் சர்க்காரும் நடக்க முடியாது. இதில் புதிய வரி போடவில்லை என்றாலும், பழைய வரியைச் சிறிது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி உயர்த்தியிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கருவியாகிய டிராக்டர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியை



1970 மார்ச் 3]

[திரு. கே. போஜன்]

எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் மாநிலத்தில் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களான காயி, தேயிலை, மற்றும் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய் ஆகியவைகளின் மீது மத்திய சர்க்காரினால் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பொதுமக்கள் அதிகக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, மத்திய தர வகுப்பினரை மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் அரசு கவனித்து அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிகளை நீக்கிவிடுமாறு மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. ஆலடி அருண் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களை இந்த மேலான அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். 1967-க்குப் பின்னர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து இந்த நாட்டில் தொழிலைப் பெருக்குவதற்காகவும், தொல்லையைத் துடைப்பதற்காகவும், விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்காகவும், வேலையில்லாத தின்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகவும் புதிய நெறிகளைப் புகுத்திடவும், புரட்சிகரமான திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தத் தத்துவத்தை மையமாக வைத்து, எந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து, எந்த நெறிமுறைகளை மேற்கொள்க வைத்து, தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்தாரோ, அதே அடிப்படையிலே, அதே கொள்கைகளை கூர்மையாக்கும் வகையில், அதே நெறிகளை வேகப்படுத்தும் வகையில், அதே தத்துவங்களுக்கு புது விளக்கங்கள் அளிக்கும் வகையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை தயாரித்திருப்பதற்கு நாம் எல்லோரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரக்கூடிய தேசிய வரவின் வாயிலிருந்து பெறுகிற வருவாய் 7.2 சதவிகிதத்திலிருந்து 6.9 என்று குறைந்தாலும் வருமான வரி 8.34 சதவிகிதத்திலிருந்து 8.18 என்று குறைந்தாலும், ஆயத்தீர்வை 7.18 சதவிகிதத்திலிருந்து 6.5 என்று குறைந்தாலும், கூடுதல் ஆயத்தீர்வை 11.00 சதவிகிதத்திலிருந்து 9.63 ஆகக் குறைந்தாலும், இந்த அரசாங்கம் நாட்டு மக்களை வாழ வைப்பதற்காக, பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்காக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மிகச் சிறப்பான முறையிலே தயாரித்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான உரிமைகள் இவைகளெல்லாம் பற்றி நம் முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த உரையில் துவக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1970 மார்ச் 3]

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், எதிர்புறத்திலே உட்காந்திருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை ஒப்பாரி என்று சொன்னார்கள். இன்னும் இரண்டு நாள் கழித்து அவர்கள் ஒப்பாரி வைப்பார்கள். அப்பொழுது நாம் கேட்கலாம். அவர்கள் பக்கத்திலிருக்கும் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. விநாயகம் அவர்கள், 'இங்கே இப்படிச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் டெல்லியில் லாஸி பாடுகிறார்கள், இரட்டை வேடம் போடுகிறார்கள், இரட்டைக் குரல் எழுப்புகிறார்கள்' என்ற அடிப்படையில் நேற்றையதினம் இங்கே பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் பணிவன் போடு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்காக, இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, அரசியல் சட்டம் எப்படித் திருத்தப்படவேண்டும், அதிகாரங்கள் எப்படிப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவேண்டும், அரசாங்கத்தினுடைய கடன்களில் என்ன மாற்றங்கள் காணவேண்டும் என்பதைக் குறித்து விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம், எந்தத் திட்டத்தையாவது, எந்தக் கொள்கையாவது, எந்த தத்துவத்தையாவது, நாடாளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்களா? அல்லது இங்கே இருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கருத்துக்கு மாறாக யாராவது அங்கே பேசியிருக்கிறார்களா? ஆனால், விநாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் இரட்டைக் குரல் எழுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். நான் யார் இரட்டைக் குரலில் பேசுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறேன். கடந்த ஆண்டு நவம்பர் 26-ம் தேதி வரை மத்திய சர்க்காரை, இந்திராவின் அரசை இணையற்ற அரசு, இதைப் போன்ற அரசு இதுவரைக்கும் வந்ததில்லை என்று புகழ் பாடினார்கள். இன்றைக்கு அந்த அரசை ஏகாதிபத்திய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். நவம்பர் 26-க்கு முன்னால் இங்கே இருக்கிற சுதந்திராக்களை பிற்போக்கானவர்கள் என்றார்கள். இன்று உத்திரப்பிரதேசத்தில் அதே சுதந்திராக்களின் காலடியில் வீழ்ந்து கிடக்கிறார்கள். சுமார் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வலது சாரிகளை சேர்த்துக் கொண்டு இடது சாரிகளை எதிர்த்தார்கள். இன்றைக்கு இடது சாரிகளை சேர்த்துக்கொண்டு, வலது சாரிகளை எதிர்க்கிறார்கள். நேருவின் ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினை பற்றி நேரு அளித்த வாக்குறுதியின் பொருளே இப்பொழுது நான் அவர்களுக்குப் புரிகிறது.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

இதுவரைக்கும் மாறாக இருந்தவர்கள், உரிமைக் குரல் கொடுக்காதவர்கள் இன்றைக்கு தத்துவத்துக்கு புதிய விளக்கம் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள்.

நான் இவைகளையெல்லாம் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், பாங்குகளை தேசியமாக்கிய நேரத்தில், 'இது எங்களுடைய திட்டம், நாங்கள் சொன்ன திட்டம்'



1970 மார்ச் 3]

[திரு. ஆலடி அருணா]

தான், அதைத்தான் அம்மையார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டம் செல்லாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொன்னவுடன், முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? 'அவசரப்பட்டுச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள்' என்றார். அன்று அப்படிச் சொன்னார்கள். இன்று இப்படி சொல்கிறார்கள். நம்மை இரட்டைக் குரல் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் இரட்டை வேடம் போடுவது? யார் இரட்டைக் குரலில் பேசுவது? நீங்கள்தான் இரட்டைக் குரல் கொடுக்கிறீர்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் இரட்டைக் குரலாக கொடுக்கிறீர்கள். எட்டப்பன் குரலில் அல்லவா பேசுகிறீர்கள்? எனவே, யார் தடுமாறிச் செல்லுகிறார்கள்? தி. மு. கழகம் ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது, ஒரு நியாயத்தின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது. எங்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளை, அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி, இந்த அமைச்சர் அவையை எவ்வளவு பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பயன் படுத்துகிறோம். இன்றைக்கு எங்களுடைய உரிமைக் குரலை ஏன் சந்தேகிக்கிறீர்கள்? எங்களுடைய உரிமைக் குரலை ஒத்துக்கொள்ள மறுப்பதன் காரணம் உங்களுடைய அரசியல் வாழ்வு இருக்காது என்பதற்காக. இன்னொன்றையும் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1967-ல் போற்றிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே கருத்தைச் சொல்கிற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அன்று மத்திய சர்க்காருக்கு வக்காலத்து வாங்கினார்கள். அப்பொழுது அவர் பேசியதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். "நாம் மத்திய சர்க்காருடன் நல்ல முறையில் அணுகி தொடர்பு வைத்துக்கொள்வோமானால், நிச்சயமாக எல்லா காரியங்களிலேயும் எங்களுடைய பூரண ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்". இதுதான் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் மணிவாசகங்கள். சர்க்காருக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதற்கு இரண்டு நிபந்தனைகள். ஒன்று நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் நல்ல முறையாக அணுகவேண்டும். அணுகினால் மட்டும் போதாது. ஒரு நல்ல தொடர்பை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பேசிய கருத்திருமன் அவர்கள் இன்னும் மூன்று தினம் கழித்து இங்கே என்ன பேசுவார் என்பது நமக்குத் தெரியும். இதையெல்லாம் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம், யார் மாறிப் பேசுகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் மக்கள் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

நேற்றையதினம் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். '25 பேர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே, சேலம் உருக்காலையை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் நாங்கள் உங்களை ஆதரிப்போம், இல்லாவிட்டால் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க மாட்டோம்' என்று ஏன் இந்திராகாந்திக்கு சொல்லக் கூடாது? என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களைத் திருப்பி கேட்கிறேன். உங்களோடு ஸ்தாபன அடிப்

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1970 மார்ச் 3]

படையில் நேற்று வரை இருந்தவர்தான் இன்றைக்கு பிரதமராக இருக்கிறார். நீங்கள் 50 பேர்களும், “சேலத்தில் இரும்பாலை துவக்கினால் இந்திராவை ஆதரிக்கிறோம்” என்று சொல்லக் கூடாதா? நாங்கள் அகில இந்திய ரீதியில் இயங்குகிறோம். ஆகவே, தனிப்பட்ட மாநிலப் பிரச்சினையைப் பற்றி எப்படிக்கேட்கமுடியும் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அந்த வாதத்தையும் நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, பாராளுமன்றத்தில் நீங்கள் 50 பேர்கள் கூட கேட்க வேண்டாம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற மூன்று மூர்த்திகள், அதுவும் கடைசியாகச் சென்ற மும்மூர்த்திகளில் முதல்வர் கழிவுக் கடவுளாகியவர் சொல்லட்டும். அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, தூண்டி விட்டு விடுவது என்றால், பற்றவைத்து குளிர் காயலாம் என்று பார்த்தால் அப்படிப் பட்ட ஏமாளிகள் இங்கே யில்லை.. வடக்கே போங்கள், தெற்கே தேடி அலையாதீர்கள்.

உங்கள் போக்கு எங்களுக்குத் தெரியும். நேற்று பேசிய வினாயகம் கேட்டார்கள் கொள்கை அடிப்படையில் என்ன சாதித்து விட்டார்கள் என்று : மூன்று ஆண்டில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பொறுப்போடு பதில் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். பஸ் போக்குவரத்தை தேசியம் ஆக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். 75 மைலுக்கு அதிகமான பஸ் வழித்தடங்களை தேசியம் ஆக்கினோம். அந்த வகையில் 418 பஸ் சர்வீஸ்களை சர்க்கார் எடுத்து இருக்கிறது. இது நாங்கள் கொள்கையில் செல்லுகிறோம் என்பதற்கு அழுத்தமாக எடுத்துக்காட்டு இல்லையா? சங்ரலிங்கனால் பிணத்தின் மேல் நின்று பேய்க் கூச்சல் போட்டு தமிழ்நாடு என்று பெயரிட மறுத்தீர்கள். உங்களையும் வாழ்க என்று சொல்ல வைத்து இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழகம் என்று பெயர் வைத்தோமே அது நாங்கள் எங்களுடைய கொள்கையில் செல்லுகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு இல்லையா? இந்தியைப் பள்ளிகளில் புகுத்தக் கூடாது என்றோம். உங்கள் அட்சியில் கட்டாயப்பாடமாக வைத்து, மாணவர்கள் இந்தியை விரும்பிப் படிப்பவர்கள் என்று மனசாட்சி இன்றிப் பேசினீர்கள். இந்த அரசாங்கம் பள்ளிகளிலிருந்து இந்தியை ஒழித்துக் கட்டியிருக்கிறது. அது நாங்கள் எங்கள் லட்சியத்தில் தொடர்ந்து செல்லுகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு இல்லையா? தமிழை வளர்ப்பதற்கும், காப்பதற்கும், நீதி நிர்வாகத் துறையில் அரசாங்கம் தமிழைக் கொண்டுவர தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதே, அது எங்கள் லட்சியப் பாதையில் செல்கிறோம் என்பதற்கு அழுத்தமான சான்று இல்லையா? இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்த மாநில சர்க்காரும் செய்யாததை துணிந்து செய்திருக்கிறோம். 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் யாரும் வைக்கக் கூடாது என்று நிலப் பிரபுத்துவத்தின் ஆதிக்க ஆணை வேரை அறுத்து எறியக்கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டுவர யாராலும் முடிந்ததா? உங்களுடைய கடந்த காலத்தில் 30 ஏக்கர் என்று சொன்னீர்கள். எப்படி? முதல் அமைச்சரே விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். “வருகிறது, வருகிறது, பிரிக்க



1970 மார்ச் 3]

[திரு. ஆலடி அருணா]

வேண்டியதைப் பிரித்துக் கொள்ளுங்கள். கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துக் கொள்ளுங்கள், மாமன், மச்சான், மைத்துனன் என்று சொல்லிப் பிரித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று ஆதரவோடு அவர்கள் தப்பிக்க வழிவகுத்து சட்டம் செய்தீர்கள். ஆனால் இந்த சர்க்கார் யாரும் எதிர்பாராத வகையில் புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, எதிர்பார்த்த நன்மையை செய்திருக்கிறது.

இதை நான் சொல்லும்போது, இவைகளெல்லாம் சரிதான், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ன ஆயிற்று என்பீர்கள். உங்களுக்குப் பல திண்டாட்டங்கள். எனவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றி கூறிவருகிறீர்கள். அதற்கும் பதில் சொல்லுகிறேன். 1951-ல் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் துவங்கியபோது, வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை 33 லட்சம்; 1956-ல் 51 லட்சம்; 1961-ல் அது 71 லட்சமாக இருந்தது, 1966-ல் 96 லட்சமாக ஆயிற்று. நீங்கள் மகுடத்தைக் கீழே வைத்த காலத்தில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை 96 லட்சம். ஆனால் உங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் முதல் அமைச்சர் ஒருவர் பேசுகிறார்கள். ‘நான் ஆட்சியில் இருந்த போது, கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டு வேலைகொடுத்தேன்’ என்று கெய் பெல்ஸ் கூட இப்படிப் பச்சைப் பொய்யை மனச்சாட்சியின்றி சொல்லியிருக்க மாட்டான் ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் மனத்தில் வைத்துத்தான், இந்த சர்க்கார் பல காரியங்களில் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். தொழில் துறையில், பல திட்டங்களை நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். தலைக்கு ரூ. 100 கொடு என்று கேட்கிறார்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள். அங்கே ராம்சுபாக் சிங் பாராளுமன்றத்தில் ரூ. 50 கொடுங்கள் என்கிறார். 100 இல்லை, 50 இல்லை, வேலையில்லாதவர்களுக்கு 1,000 கூடக் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறது நம் சர்க்கார், நம் சர்க்காருக்கு வருமானம் இருக்குமானால். அண்ணாவின் தம்பிகள் அகமகிழ்ச்சியோடு செய்வார்கள். ஆனால் நிதி நிலை அதற்கு இடமளிக்கவில்லை. மைசூரில் உங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுகிறார்கள். குஜராத்தில் உங்கள் கட்சிக் காரர்கள் ஆளுகிறார்கள். ரூ. 100 திட்டத்தைத் தைரியம் இருந்தால், உங்கள் இருதயசத்தியைக் காட்டி அமுல் நடத்துங்கள். அதைவிட்டுவிட்டு, சர்க்காருக்கு பிரச்சினைகளை எப்படி எப்படி எழுப்புவது என்று செய்து உங்கள் அரசியல் வாழ்வைத் தொடர வேண்டும் என்று அடிப்படைப்பில்தான் பிரச்சினைகளை எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அப்படியே செய்துக்கொண்டிருந்தால் தமிழ் மக்கள் உங்களை நம்புவார்கள் என்று தப்புக்கணக்கு போடா தீர்கள். 1952-லேயே உங்களை அடையாளம் காட்டினார்கள். காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் ஒற்றுமை யில்லாததால், 1967 வரைக்கும் இழுத்து வந்தது. இனியும் நம்புவார்கள் என்ற தவறான கணக்கில், தமிழ் மொழிக்கு எதிரான, தமிழ் நாட்டிற்கு எதிரான பிரசாரத்தில் இறங்கினால், தி.மு.க. சர்க்கார் இவ்வளவு செய்கிறதே, இதைக்கூட காங்கிரசில் ஒரு கூட்டம் மன்றத்தில் உட்கார்ந்து

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1970 மார்ச் 3]

கொண்டு குறைகூறுகிறதே என்று மக்களைச் சிந்திக்க வைக்கும் என்று சொல்லி, இந்த அடிப்படையில் நல்லதொரு நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பது. இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் லட்சிய வரலாற்றின் ஒரு மைல் சல்லாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த அறிக்கையை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எ. பட்டாபி. நாயுடு : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு அரசினரால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த அரசு பதவி ஏற்ற காலத்தில் மக்களிடத்தில் அளித்த வாக்குறுதிகளைத் தவற விட்டது. பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பதவி ஏற்ற காலத்தில் ஏற்பதற்கு முன்பு, மக்களிடத்தில் ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போடுவோம் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால், பதவிக்கு வந்தபிறகு ரூபாய்க்கு ஒரு படி மட்டும், என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் அப்படி ஒரு படி போட்ட பிறகுதான் சம்பளம் வாங்குவோம் என்று சொல்லி, சென்னையிலும், கோவையிலும் மட்டும் ஒரு படி அரிசி போடப்பட்டது. அதுவும் இப்பொழுது கைவிடப்பட்டது. அந்த வாக்குறுதியைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு தவறி விட்டது என்கிற குற்றச் சாட்டை சாட்டுகிறேன்.

இந்த அரசு நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், விலைவாசிகளைக் கட்டுப் படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் செயல்பட இந்த அரசு தவறி விட்டிருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை சாட்டுகிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், வேலை வாய்ப்புக்களை அளிப்போம் என்று சொல்லப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவோம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. என்பதோடு மட்டுமின்றி, வேலை இழப்பினால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அவதிப் படுகிறார்கள். அதையும் இந்த அரசு செயல்படுத்தத் தவறி விட்டது என்கிற குற்றச்சாட்டை சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், ஐந்து ஏக்கர் சொந்தக்காரர்களுக்கும், அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கும், நில வரியையும், மற்ற வரிகளையும் ரத்து செய்வோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதையும் இந்த அரசு செயல்படுத்தத் தவறி விட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சாட்டுகிறேன்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், கவர்னர் பதவியை நீக்கிடுவோம் என்று அப்பொழுது செல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு அதையும் எந்த வகையிலும் செயல் படுத்தவில்லை என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்த மாநில ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தையும் அவர்களுடைய வேலை விசிறத்தையும் மத்திய அரசினுடைய ஊழியர்களுடைய சம்பளத்திற்கும் வேலைவிசிறத்திற்கும் ஏற்ப செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அதைச் செயல்படுத்த அரசு தவறிவிட்டது.

அடுத்தபடியாக, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் உயர்ந்தபட்ச சம்பளம், குறைந்தபட்ச சம்பளம் இவற்றிற்கிடையேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்து, குறைந்த சம்பளக்காரர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தியும், அதிக சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டியும் சமநிலையை ஏற்படுத்துவோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதையும் இந்த அரசு செயல்படுத்தத் தவறிவிட்டது.

இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு போனால் என்னுடைய நேரம் வீணாகும். அதிகமாகச் சொல்வதற்கு இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 'வரியைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரியைக் குறைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக வரி அதிகமான அளவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான வரிகளைப் போட்டதால் மக்களுடைய வாழ்விலே ஒரு விதமான கஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டு போடப்பட்டிருக்கிற வரி 294.04 கோடி ரூபாய். 1966-67லே 188.72 கோடி ரூபாய்; 1967-68 லே 49.73 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் போடப்பட்ட வரி 138.99 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. மக்களுடைய ஆட்சி இது என்று சொல்லப் படுகிற இந்த ஆட்சியில் இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மூன்று ஆண்டுக் காலத்திலே போடப்பட்ட வரியானது 105.72 கோடி ரூபாய். இவ்வளவு அதிகமான அளவு போட்டுவிட்ட இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே காங்கிரஸ் ஆண்டபொழுது எத்தனை ஆரம்பப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன, எத்தனை உயர்நிலைப்பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன, எத்தனை கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன, எத்தனை தொழில் கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுகின்ற பொழுது எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன என்பதற்கான புள்ளிவிவரம் பட்ஜெட்டில் காட்டப்படவில்லை.

[திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

[1970 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மருத்துவத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி எந்தவிதமான புள்ளிவிவரமும் காட்டப்படவில்லை. ஆனால், ஏதோ ஒன்றிரண்டை மட்டும் எடுத்துக்காட்டி பெருமைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். விவசாயத் துறையிலே கடன் அதிக அளவில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கடன் எந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில இடங்களில் கடனைத் திணித்தும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலும் பரவலாக கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கடன் எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏக்கருக்கு 130 ரூபாய் வரை உரம் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி விவசாயிகளிடத்தில் அக்ரிமென்ட் எழுதிக்கொண்டு, பத்துப் பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு ஓர் இடத்தைக் குறிப்பிட்டு, 'இந்த இடத்தில் உரம் வைத்திருக்கிறோம், வந்து எடுத்துப் போங்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஒருசிலர் சென்று உரத்தை எடுத்துச் சென்றார்கள். மற்றவர்கள் உரத்தை எடுத்துச் செல்லவில்லை. அந்த உரம் வெயிலில் காய்ந்தும், மழையில் நனைந்தும் அவர்கள் போட்ட இடத்திலேயே இருந்து மக்கி, மண்ணோடு மண்ணாகியிருக்கிறது. அதற்கு உண்டான கடன் வட்டி விகிதத்தைப் பார்த்தால் மார்வாரிகூட அவ்வளவு வட்டி கேட்க மாட்டான். விவசாயிகளுக்காக பாடுபடுகிற அரசு என்று சொல்லிக் கொண்டு 130 ரூபாய்க்கு 48-3/4 ரூபாய் வட்டியாக விதிக்கிறார்கள் எந்த மார்வாரியும் இவ்வளவு கேட்கமாட்டான். இதை மக்களிடத்தில் போய்ச் சொன்னால் என்ன ஆவார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு மக்களை அதிகமான அளவில், கஷ்டமான முறையில் துன்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு எப்படி வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். 'வரி பணக் காரர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏழைகளுக்கு இல்லை' என்று சொல்கிறார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு வரிகள்தாம் பணக் காரர்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர, மற்ற வரிகள் எல்லாம், ஏழை எளியவர்களுக்கும், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தான் அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு சினிமாய்துறை, வரி போடப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த வரி பூராவும் ஏழை மக்களின் மீதுதான் விழப்போகிறது என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பஸ்ஸுக்கு பத்து ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த வரி உயர்வு ஏழை மக்களைத் தான் பாதிக்கும். விற்பனை வரியும் 11 சதவிகிதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா மக்கள்மீதும் இது திணிக்கப்படும். மற்றும் மோட்டார் வண்டி, கடிகாரம், ரேடியோ போன்ற சாதாரண மக்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய பொருள்களுக்குக் கெல்லாம் வரிகிட்ட வேண்டிய நிர்வாகம் வருகிறது.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு]

அடுத்தபடியாக, மின்சாரப் பொருள்களின்மீது விதிக்கப்பட்ட வரியானது விவசாயப் பெருமக்களைப் பாதிக்கிறது. மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் வரியை உயர்த்திடுக்கிறார்கள். மின்சார சாமான்களை விவசாயிகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரப் பொருள்கள் எல்லாம் 7 சதவிகிதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதமாக வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது நிச்சயமாக விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். பொதுவாக இந்த வரி உயர்வானது எல்லா விவசாயிகளையும், சாதாரண பொதுமக்களையும் பாதிக்கக்கூடியதே தவிர, பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் போடப்பட்ட வரி என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஆகையால் இந்தப் பட்ஜெட் யாருக்கும் திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை நாட்டில் விலைவாசி ஏறியதால், இந்தப் பட்ஜெட்டானது பல தொல்லைகள் ஏற்படுவதற்குத்தான் வழி செய்திருக்கிறது. ஆகவே இது திருப்தியற்ற பட்ஜெட் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற நிதிநிலை அறிக்கைகளை இதற்குமுன்னே இந்த மன்றத்திலே வைத்து விவாதம் நடந்த காலத்திலேயெல்லாம், எதிர்த்தரப்பிலுள்ள குறிப்பாக, காங்கிரஸ் தரப்பிலேயிருந்து பல குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. திட்டத்தில் புதுமையில்லை, புரட்சியில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தடவை வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை இதுவரையில் யாரும் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை இனிமேல் கூறுவார்களோ, என்னவோ? எனவே, இந்தப் பட்ஜெட், புரட்சித்திட்டங்கள் நிறைந்த பட்ஜெட் என்பது நன்கு புலனாகிறது. ஏழை எளியமக்கள், நடுத்தர வகுப்பினரின் நன்மையைமையமாக வைத்துத் திட்டப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நாட்டு மக்களால் பரவலாக வரவேற்கப்படுகிறது, போற்றப்படுகிறது, பாராட்டப்படுகிறது. மக்கள் இதைப் பாராட்டினாலும், நல்ல பல திட்டங்களை உள்ளடக்கிய பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், எதிர் தரப்பிலே உள்ள காரணத்தால் எதிரான கருத்துக்களைச் சொல்வதுதான் இலக்கணம் என்ற மரபைக் காங்கிரஸ் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார்கள். உதாரணமாக நேற்றைய தினம் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் தனக்கே உரிய விதுஷக பாணியிலே வினயமாக பல கருத்துகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டெல்லாம் “மக்களிடத்தில் பல வாக்குறுதிகளைத் தந்தீர்கள்? அவற்றை நிறைவேற்றினீர்களா? வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்தீர்களா? இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் முதல் பத்து பக்கத்தைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். மத்திய

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்] [1970 மார்ச் 3]

சர்க்காரைக் குறை கூறியிருக்கிறீர்களே தவிர வேறு ஒன்றும் காணவில்லை. இங்கே மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி எதிர்ப்பாகப் பேசுகிறீர்கள். டெல்லிக்குப்போனால் நல்ல பிள்ளையாகப் பெயர் எடுக்கிறீர்கள்” என்பவைகள்தான். “நீங்கள் இரட்டை வேடம் போடுகிறீர்கள்” என்று குற்றம் சாட்டினார். மேலும் டாக்டர் ஜேக்கால் அண்ட் மிஸ்டர் ஹைடு என்ற கதையை உதாரணம் காட்டினார். அவர் சொன்னவற்றில் அதுமட்டுமல்ல கதை. மொத்தமே கதைதான். உண்மைக்கு மாறாக, புறம்பாக எல்லாவற்றையும் திரித்தே கூறினார்கள். இரட்டை வேடமோ, இரட்டைக் குரலோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடத்தில் இல்லை. காங்கிரஸ் தரப்பில் இருந்துதான் மாறுபட்ட குரல்கள் கிளம்புகின்றன என்பதை நண்பர் அருணா அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் இங்கே மட்டும் இந்தக் குரலை எழுப்புகிறோமா? டெல்லியிலேயும் எழுப்பி வருகிறோம் என்பதற்கு சில ஆதாரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாடாளு மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குழுவின் துணைத் தலைவராகச் செயல்படுகிற திரு. நான்சில் மனோகரன்— டெல்லி நாடாளு மன்றத்திலேயே மத்திய அரசுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தருகிற ஆதரவு நிபந்தனையுடன் கூடிய ஆதரவு என்றும், எங்கள் கொள்கைக்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் இல்லாத அளவில் இந்திய சர்க்கார் செய்கிற நல்ல காரியங்களை, முற்போக்கான காரியங்களை ஆதரிப்போம், மற்றவற்றை எதிர்ப்போம் என்றும் தெள்ளத் தெளிவாக டெல்லிப் பட்டணத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

சென்னையில் இராஜாஜி மண்டபத்தில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், மறைந்த மதிப்பிற்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களது திருவுருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்தபோது அவர்களுக்கு முன்னாலேயே தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் “உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்று சொன்னார்கள். (திரு. கே. வினாயகம்: அவர்களுக்கு என்கே புரிந்திருக்கப்போகிறதா?) அவர்கள்கூட மொழிபெயர்ப்பாளர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனப்படுத்துகிறேன். மாநில அரசின் நலன்களுக்குப் பாதகமின்றி எங்களுக்கு வேண்டிய நலன்களைச் செய்ய முன்வரும் போது நாங்களும் ஒத்துழைப்போம். மத்திய அரசு மாநில அரசை அடிமைப்படுத்த, உரிமைகளைப் புறக்கணிக்க முற்படும்போது எங்களுடைய உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்று இந்தியப் பிரதமர் அம்மையாரை மேடையில் வைத்துக்கொண்டே நமது முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முழங்கியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்காகவும், தூத்துக்குடி துறை முகத் திட்டத்திற்காகவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியான பிற்பாடுதான் மத்திய சர்க்காருக்கு



1970 மார்ச் 3] [திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்]

எதிராக ஏழுச்சி நாளைக் கொண்டாடிற்று என்பதையும் நினைவபடுத்த விரும்புகிறேன். எல்லாக் கட்சிகளும் கலந்துகொண்டன. “எல்லாக் கட்சிகளும் கலந்துகொள்கின்றனவே, நாங்கள் என்ன செய்வது? என்று காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் கேட்டபோது அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர், “வீட்டிலே போய்ப் படுத்துத் தூங்குங்கள்” என்று சொன்னார் என்பதை வினியகம் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றையதினம் கூட மத்திய சர்க்கார் இலாக்காக்களில் இந்தி திணிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்தவுடன் ஹைக்கோர்ட்டிற்குச் சென்று வழக்கைத் தொடர்ந்திருப்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முரசொலி மாறன் அவர்கள்தான் என்பதையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆக இப்படி மத்திய சர்க்காருடன் நாங்கள் கொண்டுள்ள உறவு நிபந்தனையுடன் கூடியதுதான். இங்கொன்று சொல்வது, அங்கொன்று சொல்வது என்பதாக நாங்கள் இரட்டை வேடம் போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அவர்கள் சொன்னது வசதியைப் பெருக்கவில்லை, வரியைக் குறைக்கவில்லை என்பதாகும். (திரு. வினியகம் குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உட்கார்ந்துகொண்டே என்னுடைய பேச்சில் குறுக்கிடுகிறார்கள். அது மன்ற விதிக்கு மாறானது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, if the Chair wants I can get up and cross him. I am a gentleman and so I do not want to disturb him. But I can give him information.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. திருமலிங்கம்) : வேண்டுமென்றால் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவர்கள். உறுப்பினர் பேச்சில் குறுக்கிடாதீர்கள்.

திரு. கே. வினியகம் : உறுப்பினர் பேசும்போது என் பெயரைச் சுட்டிச் சுட்டிக் குறுப்பிடுவதால் குறுக்கிடவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாகச் சொன்னால் நான் ஏன் குறுக்கிடுகிறேன்? வேண்டுமென்றால் எனக்கு நேரம் கொடுங்கள் பேசுகிறேன்.

(ஓர் உறுப்பினர் : எனக்கு நேரம் கொடுங்கள். நானும் பேசுகின்றேன்.)

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வசதிகளை நிறையப் பெருக்கியிருக்கிறது என்பதற்கு என்னால் நிறைய ஆதாரங்கள் கொடுக்க முடியும். கல்வித்துறையில் முதலில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டது. அடுத்து, பி.யு.ஸி-க்கும் விஸ்தரித்திருக்கிறது. இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா?

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்] [1970 மார்ச் 3]

உணவுத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பின்னாக்கையும், பருத்திக் கொட்டையைம், சாப்பிடச் சொன்னார்கள். எலிக்கறியில் புரதச் சத்து நிறைய இருக்கிறது சாப்பிடலாம் என்றார்கள், திங்கள் இரவு சாப்பிட்டாதீர்கள், வியாழன் இரவு சிற்றுண்டி சாப்பிடுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு வந்த பிறகு இன்றைய நிலை என்ன? எந்த ரக அரிசியும் எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கும் என்கிற ஒரு வசதியான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றால் இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா?

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகுதான் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு 3 முறை பஞ்சப்படிபை உயர்த்தியிருக்கிறது. இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? 14 லட்சம் ரூபாயில் என்.ஐ.ஓ.-க்களுக்குக் குடியிருப்பு வீட்டு வசதியைச் செய்திருக்கிறது. இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? பின் தங்கிய வகுப்பார் நலன்களுக்காக இரண்டு கோடியே அறுபது லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? நிலம்ற்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது, இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? 1969-70-இல் 5,728 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. 3,985 டீப் பிடிக்காக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது, இது வசதியைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? அரசுதனி பெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இலவச மருந்தக உதவி பெறும் உரிமையினை நல்கியிருக்கிறது. உள்ளூராட்சிகளிலுள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவரும் வீதங்களில் வீட்டு வாடகைப் படியை அரசுதனி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அளிக்க முடிவு செய்திருக்கிறது. இன்னும் விமாக் கடமை. கைத்தறிச்சூவரிசை வரங்குவநற்கான உதவியும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் வசதிகளைப் பெருக்கியதாக ஆகாதா? இவைகளுக்கெல்லாம் அவர்களது அகராதியில் வேறு எந்தப் பெயரைப் பெறும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, வரியைக் குறைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏன் குறைக்க வில்லை? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் புஞ்சை நிலங்களுக்கான அடிப்படைத் தீர்வையை எடுத்தது. கோவை பஞ்சாலைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த மின்சக்தி விலையினை 40% இல் இருந்து 30% ஆகக் குறைத்தது. இப்படி பல்வேறு துறைகளில் வசதிகளைப் பெருக்கி, வரியைக் குறைத்துத்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. என்றாலும் நல்லமுறையில் மேலும் பல வசதிகளை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால் பணம் தேவை. பணத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வழியில்லை. இந்திய அரசியல் சட்டப்படி அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்தியில்தான் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.



1970 மார்ச் 3] [திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்]

மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே உறவுகள் எப்படி அமைந்திருக்கவேண்டும், அதிகாரங்கள் எப்படிப் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் பரிசீலனை செய்வதற்காகத்தான் இந்த அரசு மூவர் குழு ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை வரையறுத்துக்கொடுத்தவுடன் அரசியல் ரீதியில் அதைப் பரிசீலனை செய்து மத்திய அரசினிடத்தில் சமர்ப்பிக்க இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே சொல்கிறீர்களே, திருச்சி மகாநாட்டில் மாநில சுயாட்சி, மத்தியில் குடியாட்சி என்று, டெல்லிக்குச் சென்று இந்திரா அம்மையாரிடம் சொன்னால் அவர்கள் சட்டத்தைக் காட்டுவார்கள் என்றார். சட்டம் நம்மால் ஆக்கப்பட்டதே தவிர, சட்டம் நம்மை ஆக்கவில்லை. திரு. வினாயகம் அவர்கள் முன்பு வடக்கெல்லைப் போராட்ட தளபதியாக இருந்தவர். காலச்சூழ்நிலையினால் வேறிடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சிக்கு சட்டம் குறுக்கே நிற்குமானால் அதை மாற்றியமைப்பதற்காகப் போராடத் தயார், முதல் அமைச்சர் பதவியையே துறந்து அதற்காகப் போராடத் தயார் என்பதாக அறைகூவல் விட்டிருக்கிறார் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்காரிடத்திலே ஏதோ நாங்கள் இரட்டை வேடம் போடுகிறோம் என்பது உண்மை அல்ல. இங்கே பேசியவர்களில் சிலர் நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ள விவகாரங்களை எடுத்துச் சொல்லாமல், முதலமைச்சர் அவர்களின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பெரியார் அவர்களுடைய சிலையை அவர்கள் திறந்த பாவத்திற்குக் கழுவாய் தேடத்தான் அவர்கள் மயிலாப்பூர் குளத்திலே தூர் எடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பெரியார் சிலையைத் திறப்பதை நாங்கள் பெருமையாகக் கருதுகிறோம். அது மட்டுமல்ல. பெரியார் அவர்களுடைய சிலையை அவர்கள் திறந்தார்கள் என்றால், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருவாரூர் மு. கருணாநிதியாகத்தான் பெரியார் அவர்களுடைய சிலையைத் திறந்தார்கள். மயிலாப்பூர் குளத்திலே அவர்கள் தூர் எடுத்தார்கள் என்றால் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி என்ற முறையிலேதான் செய்தார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பெரியார் சிலையை அவர்கள் திறந்தது பாவம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதுவார்களானால், கடந்த 1967 தேர்தலிலே பெரியார் அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு பாடுபட்டார்களே, அந்தப் பாவத்திற்கு நீங்கள் எப்பொழுது கழுவாய் தேடப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் அதைவிட வேகமாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குளிர்சாதனக் காரிலே போவதைக்கூடச் சுட்டிக்காட்டி குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்குப் பதில் அளித்த பொழுது எங்கள் உள்ளமெல்லாம் உருகியது. எனக்குக் கண்வலி, பல தடவைகள் ஆப்பரேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, மருத்துவருடைய ஆலோ

[திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்] [1970 மார்ச் 3]

சனையின்பேரில்தான் செல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னால் நான் விட்டுவிடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் விடத் தேவையில்லை. 42 பேர்கள் கொண்ட கட்சியின் சார்பிலே அவர்கள் அதைக் கூறுகிறார்கள் என்றால் 139 பேர்கள் கொண்டிருக்கின்ற எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் சொல்கிறோம்—நீங்கள் அந்த வசதியை இழக்கத் தேவை இல்லை. முன்பொரு நாள் கோபாலபுரத்திலிருக்கிற தங்கள் வீட்டிலிருந்து பாளையங்கோட்டை வரையிலே ஓட்டை லாரியிலே ஏற்றி ஒரு டீ கூடக் கொடுக்காமல் உங்களை இழுத்துச் செல்ல உத்தரவிட்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் உங்களைப் பார்த்து அப்படிச் சொன்னால் நீங்கள் அதற்கு செவிமடுக்கத் தேவையில்லை, நாங்கள் சொல்கிறோம் அந்த வசதியை இழக்கத் தேவையில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ரண சிகிச்சைக்காக அமெரிக்காவிற்குச் சென்று வந்தபொழுது அதற்காக அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும், வேண்டாம் என்று உதறித் தள்ளியதால் கழகத்தின் சார்பிலே அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டோம். மருத்துவர் அறிவுறைப்படி குளிர்சாதன வசதியுள்ள வீட்டில் வசிக்க அறிஞர் அண்ணா மறுத்துவிட்டார். அதனால் அண்ணாவை இழுந்துவிட்டோம். யாரையும் இனிமேல் இழக்க நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஒளி விளக்கை இழுந்து விட்டோம் மெழுகுவர்த்தி எரிகிறது. அதை ஊதி அணைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று திருச்சியிலே முதல்வர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். எவரும் ஊதி அணைக்க விடமாட்டோம். நீங்கள் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தாலும்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிற நாங்கள் சொல்கிறோம், நீங்கள் அந்த வசதியை இழக்கத் தேவையில்லை, அதற்காக ஏற்படும் செலவை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று கூறி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. எம். முத்தையா : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் எனக்குப் பேசுவாய்ப்பளித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிப்பதா வேண்டாமா என்ற குழப்பத்தோடு நான் ஆரம்பிக்கிறேன். என்ன காரணம் என்று கேட்கலாம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எதை எடுத்தாலும் பார்த்தாலும் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணம் செய்கிறது என்ற முறையிலே இருக்கிறது. மேடையிலேயும் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு என்ன சலுகைகள் இருக்கிறது? சிறுவர்கள் கண்ணாடிச் சி விறையாட்டு விறையாடுவதைப்போன்று இவர்களும் கண்ணாடிக்கொண்டு விவசாயிகளின் தலையிலே கொட்டுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. என்.ஜி.ஓக்கள் ஸ்ட்ரைக் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கும் உடனே பத்து ரூபாய் கூட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஸ்ட்ரைக்



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எம். முத்தையா]

செய்யமுடியுமா? எனவே விவசாயிக்கு விமோசனம் என்பது எல்லாம் பேச்சளவிலேதான். 30 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கராகக் குறைக்கக் போகிறீர்கள். குறையுங்கள். ஆனால் விவசாயி எப்படியோ உருண்டு புரண்டு பிழைத்துக்கொள்வான். எந்த விவசாயியாவது பிளைமவுத் அல்லது கேடிலாக் என்று சொல்வார்களே அந்தக் காரிலே போவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா, இருக்கவே இருக்காது. கிராமப் புறங்களிலே விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறவனுக்கு இந்த நிலைமை என்றால் ஏன் பட்டண வாசிகளுக்கு உச்சவரம்பு வைக்கக்கூடாது? பங்களா வாசிகள் இருக்கிறார்கள், எத்தனை பங்களாக்கள், லாட்ஜ்கள்; தியேட்டர்கள்; ப்ளேனில் பறக்கிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த நிலைமையைக் கொண்டு வரக்கூடாது? என்று வினவ விரும்புகிறேன். பட்டணம் வாழ் வாசிகளைவிடவா விவசாயம் செய்கிறவர்கள் உல்லாசத்திலே இருக்கிறார்கள்?

அடுத்தபடியாக, பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லி எங்கே போனாலும் முழக்குகிறார்கள். அதிலே பெருமையாக எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அமைச்சர் பசுமைப் புரட்சிபற்றி பெருமையாகப் பேசிக் கொள்கிறார். நானும் பெருமைப் படுகிறேன். பசுமைப் புரட்சி என்றால் எங்கே பசுமை, எங்கே வளம் கொழிக்கிறது, வறட்சி எங்கேயும் இல்லை என்று பார்க்கிறீர்களா? பசுமைப் புரட்சி இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏன் பகுதிகளிலே பசுமைப் புரட்சி வரவேண்டுமென்றால் மின்சாரம்தான் முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் மின்சாரக் கட்டணம் எட்டே கால் பைசாவாக இருந்தது 10¼ பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுவா பசுமைப் புரட்சி?

நிலவள வங்கி என்று சொல்லி தாலுகாவுக்கு ஒரு வங்கி என்ற முறையிலே 100 வங்கிகள் எங்கு எங்கோ எப்படி எப்படியோ நடக்கிறது. ஒத்தியோ அடமானமோ உள்ளவற்றிற்குக் கடன் கொடுக்கமுடியாது என்றால் விவசாயத்தை எப்படிப் பெருக்க முடியும்? கடன் கொடுக்காமல் எப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும்? கிரையப் பத்திரம் பட்டா கரக்ட்டாக இருந்தால் தான் கடன் கொடுப்போம் என்று கிணறு வெட்டுவதற்கோ அல்லது பம்புசெட்டிற்கோ சொல்கிறார்கள். பட்டா மாற்றுகிற விஷயம் இருக்கிறதே அது சாதாரண விஷயமல்ல. அது ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் செய்யப்படுகிறது. ஒருவர் பெயரிலிருந்து மற்றவர்க்கு மாற்றவேண்டுமானால் ஒரு தலைமுறையாவது ஆகும். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் சரி, இல்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. கிரையப் பத்திரம் அல்லது வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் இருந்தால் லோன் சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். பட்டா வந்துதான் லோன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் கிரையப் பத்திரம் எதற்கு? ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் எதற்கு? அநேகம் பேர்கள் சிறு சிறு விவசாயிகள் இந்தக் காரணத்தினால் லோன் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பட்டா இல்லை, என்றால்

[திரு. எம். முத்தையா]

[1970 மார்ச் 3]

லோன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிரையப் பத்திரம் இருக்கிறதே அதை வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கலாம். சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் இருக்கிறதே, அங்கே பட்டாக் கொடுக்கின்ற முறைக்குப் பதிலாக பேங்க்லே எப்படி பாஸ் புக் வைத்திருக்கிறார்களோ அதைப்போன்று அங்கேயும் நிலத்தின் விஸ்திரணம், நம்பர்; மதிப்பு இவற்றைப் போட்டு பாஸ்புக் வைத்துவிடலாம். வாங்குகிறவருக்கும் ஒரு பாஸ்புக், விற்கிறவருக்கும் ஒரு பாஸ்புக் இருக்கும். ஒருவன் விற்றுவிட்டால் அவன் பாஸ்புக்கில் அடித்துவிட்டு வாங்கியவனுடைய பாஸ்புக்கில் சேர்க்கவேண்டியதிருக்கும். அவ்வளவுதான். இந்த முறை உங்கள் லேண்ட் சிலிங்குக்கூட பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பட்டாவைப் பொறுத்தவரையில் எங்கே பார்த்தாலும் அலைகிறார்கள், ஓடியாடி அலைஞ்சாலும் நடக்கவில்லை. நானும் பார்த்தேன், நடக்கவில்லை. நான் ரொம்பவும் இதிலே சங்கடப் பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் சொல்கிறேன். பாஸ்புக் முறை வைக்கவேண்டும். அதற்குண்டான செலவை விவசாயிகளிடத்திலே வேண்டுமானால் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலே நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளக்கூட தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாஸ்புக் முறையைக் கொண்டு வந்தால் பாஸ் புக்கைக் காட்டியவுடன் லோன் கொடுக்கக்கூடிய வசதிகள் ஏற்படும். அந்த முறையைக் கொண்டுவந்தால் இந்த அரசை நான் மிகமிகப் பாராட்டுவேன். விவசாயிகளை இப்படி ஊக்குவித்தால்தான் அவர்கள் முன்னேறமுடியும். அவர்களை தலைமேலே குட்டி கீழே இறக்கினால் அவர்கள் முன்னுக்குவர முடியாது.

இன்று கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள் கரண்டுக்கு 8¼ பைசா விலிருந்தி 10¼ பைசாவாக உயர்த்தியதற்காக ஸ்ட்ரைக் செய்ய முடியாது. இதற்காக ஒரு விவசாயி இன்னொரு விவசாயியைக் கூப்பிட்டால், 'நீ உன் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போ, நான் வரமாட்டேன்' என்று கூறிவிடுவான். இந்த வகையிலே விவசாயிகளை ஒன்று திரட்ட முடியாது. நீங்களாக அரசாங்கமே பார்த்து நான் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இன்னொன்று துயர் தணிப்பு நிதி என்று ஒதுக்கப்பட்டது. நான் இங்கு மட்டுமல்லாது கலெக்டர் ஆபீசிலும் சென்று முறையிட்டும் கழுகு மலைக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம் கிடையாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரு நிமிடம், இது உயிர்ப் பிரச்னை; சொல்லி விடுகிறேன். ஒரு மணிதனுக்கு அத்தியாவசியத் தேவை காற்று, அதற்குப் பிறகு தண்ணீர்; அதற்குப் பிறகு சாப்பாடு. கழுகு மலைக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம் தேவை என்று எத்தனையோ முறை படை யெடுத்தாகிவிட்டது. கலெக்டர், மற்றும் எல்லோரையும் பார்த்தாயிற்று. கடவுளுக்குத்தான் மனுப் போடவில்லை, அவருடைய போஸ்ட் ஆபீஸ் தெரியாது. தெரிந்தால் அவருக்கும் போட்டிருப்பேன். துயர் தணிப்பு நிதியில் இருந்தோ அல்லது மற்ற எந்த நிதியிலிருந்தாவது பணம் ஒதுக்கி கழுகுமலை குடிதண்ணீர்



1970-ம் ஆண்டு]

[திரு. எம். முத்தையா]

பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. மு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26ம் நாளை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எவ்வளவு முக்கியமான ஒரு நாளாகக் கருதுகிறோமோ அதே அடிப்படையில் 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 26-ம் நாளன்று சரித்திரத் திலேயே ஒரு திருப்பு முனையாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தன்னுடைய வலிவான கொள்கையை மீது, பொருளாதார ரீதியில் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் பலரும் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் பற்றி அவரவர்களுடைய கட்சியின் கண்ணோட்டத்தின் மீது நின்று பேசியிருக்கிறார்கள். இதிலே கருத்து வேறுபாடு கொண்ட சுதந்திராக் கட்சி நண்பர்கள் கூட அடிவயிற்றில் இருக்கும் ஆத்திரத்தை, புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற அரசியல் காதலை முன்னிட்டு, ஆதரிப்பதா வேண்டாமா என்ற மையமான நிலையில் நின்று பேசிய வார்த்தைகளை நாங்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அந்தப் புதிய அரசியல் காதல்களுக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லுவோம்— இமாலயத்தில் இருந்து குமரி முனை வரை ஏற்படுகின்ற கூட்டு மீண்டும் நிலப் பிரபுத்துவ சக்தியைக் காப்பாற்றுவதற்காக முனையுமானால் சட்டபூர்வமாக சமுதாய நீதியைக் சந்திக்கின்ற நிலைமை மூறி, நகல்பாரிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களால் துப்பாக்கி முனையில்தான் இந்த மாறுதலை ஏற்பார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: அந்த நகல்பாரிகளை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இடையிலே குறுக் கிட்டுப் பேச உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. உங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது கருத்துக்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. மு. சின்னசாமி: பதனைந்து ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று கொள்கை ரீதியாக, சட்டபூர்வமாகச் செய்யும்போது ஆத்திரப் படுகின்றீர்கள். இந்த நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படுகின்ற இந்த மாறுதலை ஏற்க மறுத்தால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அடுத்த வருகின்ற கால சட்டம் நகல்பாரி என்று சொல்லப்படுகின்ற துப்பாக்கி முனைதான் என்பதை எந்தப் பொதுவுடமைவாதியும், சோஷலிசவாதியும் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இது சரித் திரத்தின் சாதாரண உண்மை. கடந்த 300 ஆண்டு காலத்தில்

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1970 மார்ச் 3]

சர்வதேச ரீதியில் பார்த்தாலும், சட்டபூர்வமாக எங்கு மாறுதலை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையோ அங்கெல்லாம் துப்பாக்கி முனையைச் சந்தித்துதான் நீதியை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதை நான் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நச்சல்பாரி என்று சொன்னாலும், கம்பூலிஸ்ட் என்று சொன்னாலும்; சோஷலிஸ்ட் என்று சொன்னாலும், சமூக மாறுதலைச் செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், சமூக நீதியைப் பெறும் வகையில் அரசியல் வாழ்க்கையில், சமுதாய வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தை முன்கூட்டியே உணர்ந்து, அந்த கால கட்டத்தை உணர்ந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சட்டபூர்வமாக 15 ஸ்டான்டர்டிங் ஏக்கர் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல் சர்வதேச அரங்கில் இருக்கும் பொதுவுடமைவாதிகளும், சோஷலிசவாதிகளும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை புனிதமான சோஷலிசம் விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை பிறந்திருக்கிறது. பொருளாதார ரீதியில் இதை அங்கீகரிக்கும் நிலை உருவாக அதற்கான நிர்ப்பந்தம் இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகிறது என்பதைத்தான் பயந்து பயந்து செத்துக் கொண்டிருக்கிற நண்பர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய பொறுப்பு வாய்ந்த பெரியவர் என்று கருதக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர், மத்திய ஆட்சிக்கும் மாநில ஆட்சிக்கும் இருக்கும் உறவு முறை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று கூறினார். இன்று மத்திய அரசு எந்தக் கட்சியின் பெயரால் இருந்தாலும், மத்திய ஆட்சியில் புனிதமான சோஷலிச லட்சியம் இருக்கும் வரையில் அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையில், கொள்கை ரீதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கை கொடுக்கும். முற்போக்கு சக்தியை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அழித்துவிட வேண்டுமென்று பிற்போக்குச் சக்திகள் முனையுமானால், கன்னியாகுமரியில் இருந்து காஷ்மீர் வரையில் முற்போக்குச் சக்தியைக் காப்பாற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தலைமை தாங்குகின்ற கால கட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலாளித்துவம் உணரவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மாநிலக் கட்சி என்று மட்டும் பார்க்கும் நிலை மாறிவிட்டது. வடபுலத்தில் பஞ்சாப் மாநிலத்திலும், அரியானா மாநிலத்திலும் தலைநகர் பிரச்சினைகளிலே கருத்து மாறுபாடு வந்தது. இதிலே அகில இந்தியக் கட்சித் தலைவர்கள், மகாத்மா காந்தி வழி வந்த தலைவர்கள் பொதுவான யோசனை சொல்லுவதற்கு வயப்பு இல்லை, வக்கு இல்லை, துணிவு இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமைதான் தம்முகத்தில் நின்று கொண்டு வடபுலத்தில் இருக்கும் அரசியல் நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்து வீரமிக்க சீக்கியருக்கு சண்டிகாரை அளிக்க வேண்டும், அரியானாவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை



1970 மார்ச் 3]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

அளித்தது. அந்த வகையில் இந்த நாட்டின் தலைவியை நிர்ணயிக்கும் சக்தி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை இதுவரை உணரவிட்டாலும் இனியாவது உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இதுவரை கண்ணிருந்தும் குருடர்களாய், காதிருந்தும் செவிடர்களாய், நாவிருந்தும் ஊமையர்களாய் உள்ளவர்கள் பின் விளைவுகளை ஆராய்ந்து உணர வேண்டுமென்று அந்த உயர்ந்த நண்பர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அரசியல் நாகரிகத் தோடு பார்த்தால் பிப்ரவரி 26ம் தேதி ஏற்பட்ட மாறுதலை வரவேற்க வேண்டும். நிலப் பிரபுத்துவ சக்திகளைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடையாது. அது கழகத்தின் ஆசை அல்ல. சமூக நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆசை. இனிமேல் சென்னையில் இருந்து கொண்டு கோவையிலோ, தஞ்சையிலோ 50 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சும்மாளம் அடிக்க முடியாது. நிலம் உழபவனுக்குத் தான் சொந்தம் என்ற தத்துவத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு துணிவாக, ராஜதந்திரத்தோடு, யாரும் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் பிப்ரவரி 26-ம் தேதியன்று நிறைவேற்றி சமுதாயத்திற்கு நீதி வழங்கி இருக்கிறது. கிடைக்கின்ற இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தால் கூட இரண்டு லட்சம் குடும்பங்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும். அந்தத் தரப்பில் இருப்பவர்கள், நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள், தனிப்பட்ட முறையில் பேசும்போது பாராட்ட வேண்டிய திட்டம் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய அரசியல் நிலைமை இவ்வாறு அவர்களை இங்கே பேசும் நிலையில் வைத்திருக்கிறது. வெளியில் போனால் என்ன சொல்லுவார்களோ என்ற நிலைக்காக அப்படிப் பேசுகிறார்கள். மனச்சாட்சியோடு பேசினால் சமுதாய நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

அடுத்து, எனது மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை இந்த அரசின் கவனத்திற்கும், மற்றவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகு மீதமுள்ள நிலங்களைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதோடு கூட, அதற் குரிய தண்ணீர் வசதிகளைச் செய்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மாறுதல் திட்டத்தைச் சீக்கிரம் செய்து, மிச்சத் தண்ணீரை சேலம், கோவை மாவட்டங்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் இந்த லட்சியத்தை அடைய ஏதுவாக இருக்கும். கோவை மாவட்டத்தில் மின்சார வசதி இல்லாத அநேகக் கிராமங்கள் உள்ளன. ஈரோடில் ஒரு எஸ். இ. ஆபீஸ் திறந்து அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு மின் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1970 மார்ச் 3]

கோவை மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருப்பதால் ஏற்கனவே இருந்த அரசு கூட அதை இரண்டாகப் பிரித்து கோவை மாவட்டம், ஈரோடு மாவட்டம் என்று வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் அப்போது அயல்நாட்டுப் படை யெடுப்பின் காரணமாக அத் திட்டம் ஒத்திப்போடப்பட்டது. ஆகவே, இப்போதிருக்கும் அமைச்சரவை அருள்கூர்ந்து கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ஈரோடு மாவட்டம் என்று தனியாக ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட ஈரோட்டை இரண்டாகப் பிரித்து பெருந் துறையை தனி வட்டமாக ஆக்கி, அதைத் தனி தலைநகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று எங்கள் மாவட்டத்தின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களும் எங்கள் வழிகாட்டியும் ஆன மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை எப்படி 26ம் தேதியன்று திடீரென்று 30 ஏக்கர் என்றிருந்ததை 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்தார்களோ அதே போன்று அமைச்சர் அவர்கள் தன் சுறுசுறுப்பு, அறிவு, ஆற்றல், திறமை இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்தி இரண்டொரு நாட்களில் நாங்கள் ஊருக்குத் திரும்புவதற்குள்ளாக ஒரு பத்திரிகைச் செய்தி கொடுத்து கோவை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும், ஈரோடு இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும், பெருந்துறை தனி வட்டமாக ஆக்கப் படும், அது தலைநகராக இயங்கும் என்று கொள்கை அளவில் இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகைச் செய்தி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் புதிதாக ஒன்று மில்லை. ஏற்கனவே ஈரோடு வட்டம் பெரிய வட்டமாக இருக்கிறது. இன்னும் பல தாலுக்காக்கள் அமைய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிற ஒன்றுதான். உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக சிறுசிறு தாலுக்காக்களை அரசாங்கம் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறது. அந்த வகையில் கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் சில தாலுகாக்கள் அதிகமாக அமைக்கவேண்டிய கருத்துரையை ஏற்கனவே கலெக்டர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்தில் செய்வது என்பதுதான் நமக்குள்ள சங்கடமான நிலையேதவிர கொள்கை அளவில் இவைகள் எல்லாம் வர வேண்டும் என்பது அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்டுள்ள ஒன்றுதான். அந்த வகையில் பெருந்துறையும் தனி தாலுகாவாக ஆக எல்லாவிதமான நியாயமும் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. சின்னசாமி : அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த நல்ல செய்தியைக் கொடுத்ததற்காக ஈரோடு வட்ட பெருமக்கள் சார்பாக அதிலும் குறிப்பாக பெருந்துறை வட்ட பெருமக்கள் சார்பாக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

**திரு. க. ர. நல்லசிவன் :** மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் அவை முன்னால் விவாதத்தில் இருக்கக் கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக் களை இங்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு எப்படி அதன் கொள்கைகள்தான் வழிகாட்டியாக இருக்கமுடியுமோ அதேபோல் ஒரு அரசாங்கத்திற்குத் தன்னுடைய தேர்தல் பிரகடனம்தான் அந்த ஐந்து ஆண்டுகள் பூராவிற்கும் இருக்கக்கூடிய தெளிவானதொரு வழிகாட்டியாக இருக்கமுடியும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்து முதன் முதலாக பார்ப்பது என்ன புது வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் இயல்பாகப் பார்க்கப் பார்கள். அந்த அடிப்படையில், இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையில் வரி இல்லாத பட்ஜெட் நாங்கள் சமர்ப்பிப்போம் என்று கூறியிருந்ததை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறான முறையில் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதே வேளையில் நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அரசாங்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு கட்சி திட்டம் தீட்டுவதற்கும், அரசுக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் அது இயல்பான நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு திட்டம் தீட்டுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆகவே இனிமேலாவது இதுபோன்ற தேர்தல் பிரகடனங்களை, தேர்தல் வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்கும்போது மிக ஜாக்கிரதையாக, நாம் எதை எதைச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்வது நல்லது என்பதை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் நான் இதை சொல்லவேண்டும். வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று சொல்லும்போது, ஒரு அரசாங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் புதுப் புதுச் செலவுகள் எப்படி வருகின்றனவோ அதைச் சரிக்கட்ட புதுப் புது வருவாய்களும் அவசியம். அப்படி புதுப் புது வருமானங்களை உண்டு பண்ண சில புதுப் புது வழிகளும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக தேர்தல் பிரகடனத்தில் மேல் சபைகளை ஒழிப்பது, கவர்னர் பதவிகளை ஒழிப்பது போன்ற காரியங்களைச் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் ஒழித்தால் நம் செலவில் ஒரு பகுதி மிஞ்சும் என்பதையும் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதினால் வருமானமும் வருகிறது. கொள்கையும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தி அதன் வழி நின்று அதை அமுத்தத்திருத்த மாகப் பின்பற்ற அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1970 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒன்றுக் காகவே நான் மனமகிழ்ச்சியோடு, மனமாறப் பாராட்டுகிறேன் நிதி அமைச்சர் அவர்களை. நீண்டநாட்களாகச் சொல்லிவந்தது நிறைவேற இருக்கிறது. 1948-ல் நான் காங்கிரஸ்காரனாக இருந்தேன். உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முறையில் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்ன தற்காக அன்றிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு சிறையில் வைத்திருந்தார்கள். இன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிரான ஒரு கட்சி அதை நிறைவேற்ற இருக்கிறது என்று சொன்னால், யார் அதை நிறைவேற்றினாலும் அவர்களைப் பாராட்டவேண்டியது எங்கள் பரிபூர்ண பொறுப்பாகும். அதே சமயத்தில் அதில் ஜாக்கிரதையாகச் செல்லவேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் அரசு 1961-ல் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று செய்தது. அந்தச் சட்டத்தின் பெயரால் எவ்வளவு ஏக்கர்கள் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இருபதாயிரம் ஏக்கர்கள் வரை சமீப காலங்களில் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே நான் சொல்வது, 15 ஏக்கர் என்று செய்வது மட்டும் போதாது, அதை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் செய்தால் அச் சட்டம் பயனில்லாமல் போய்விடும். ஒரு சர்க்காருக்கு ஐந்து வருடங்கள் என்பது தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்று. நான் மகிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவெனில், இதை விரைவில் சட்டமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். சம்பிரதாயப்பூர்வமாகப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது போன்றவைகள் செய்யவேண்டியிருக்கும். இருந்த போதிலும் அதை விரைவாகச் சட்டமாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன் ராம் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, ஏழை எளிய ஹரிஜனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் இவர்கள் சர்க்கார் புறம் போக்கு நிலங்கள் இருக்குமானால் அவற்றை அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது சரியாதவற என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இன்று தேசத்தில் உள்ள நிலைமை மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இந்த 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா என்பதைக் கூட நாம் திட்டவாட்டமான அளவாக வைத்துக் கொள்ள முடியாது. ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் மன்னேரி யிருக்கின்றன என்றால், ஜப்பானில் உள்ள மாக்ஸிமம் ஹோல்டிங் 7½ ஏக்கர்தான், அதுவும் ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் அல்ல, வெறும் 7½ ஏக்கர்தான். இதையும் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

அடுத்தபடியாக, 50 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த உரையில் அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, மத்திய அரசினிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்பதும், அதன் நிதிக் கொள்கையினால் ஏற்படும் பலாபலன்கள் இவற்றைப் பற்றித்தான் அதிகமாகப் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக மத்தியில் குவிந்து கிடக்கும் அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப் படவேண்டும், அதேபோன்று மாநிலங்களில் குவிந்து கிடக்கும் அதிகாரங்கள் மாவட்ட அளவிலும், கிராம அளவிலும் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சர்க்கார் தன் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த மன்றத்திற்கு நாங்கள் சரியாகப் போவதுகூட கிடையாது. ஏனென்றால், அஜெண்டா வரும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படும், ஆனால் அவைகள் நல்லமுறையில் செயலுக்கு வருவது மிகமிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். மாவட்டங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் பெரிய அளவில் அதிகாரம் கிடையாது. மத்திய சர்க்காரிலுள்ள அதிக அதிகாரத்தை நாம் கேட்கும்பொழுது, மாநில அளவிலும் நாம் அதைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்காரை, பெரிய அளவிலே இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு குறை சொல்லுகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில், இன்று மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறதே, அதை இங்கிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், மற்றும் இந்தியாவிலிருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகளும் ஆதரிக்காவிட்டால், உண்மையிலேயே சொல்லுகிறேன், மத்திய அரசே கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்பினால், மத்திய சர்க்காரை நிச்சயமாக மாற்றிவிட்டு, மூன்று ஒருநாள் நான் ஆசைப்பட்டேன், சொன்னேன், நமது நிதியமைச்சரவர்கள் மத்திய நிதியமைச்சராக ஆகவேண்டுமென்று நான் சொன்னது ரூபகத்திற்கு வருகிறது, ஆகவே, என்றைக்குமே இந்தமாதிரியான சந்தர்ப்பம் இருக்காது, எனவே, கொஞ்சங்கூட தயவு தாட்சண்யம் காட்டாமல் மத்திய சர்க்காரை நீக்கிவிட்டு கூட்டு அரசாங்கத்தைக் கொண்டு வர முடியும். அதன்மூலம் மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைப் பெற்றுவிட முடியும். அப்படியிருக்கும்பொழுது நாம் ஏன் ஐயோ, எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையே, ஐயோ அதிகாரங்கள் மத்தியில் குவிந்துகிடக்கின்றனவே என்று சொல்ல வேண்டும்? நாமே நம்மைச் சிறைப் படுத்திக்கொண்டு, ஐயோ நான் சிறையில் இருக்கிறேனே, கஷ்டப்படுகிறேனே என்று சொல்லுவதுபோல் ஏன் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகின்றேன்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1970-மார்ச் 3]

அதுமட்டுமல்ல, காங்கிரசைத் தீர்த்துக் கட்டுவதன்மூலம்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய முடியுமென்று சொன்னோம். அந்த அருமையான சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள், 'ஸ்டெபிலிட்டி' என்று. அதைக்கண்டு அரசியல்வாதிகள் பயப்படுகிறார்கள். ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேகமாக மாறி வரும் சமுதாயத்தில் ஸ்டெபிலிட்டியைப் பார்க்க முடியாது. பகுத்தறிவு வாதத்தைப் பார்த்து மீதியுள்ளவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள், கெடுத்து விடுவார்கள், நாசமாக்கிவிடுவார்கள், ஆண்டவன் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்களே என்று சொன்னார்கள். அதைப்பார்த்துக் கொண்டு பேசாமலே மீதியுள்ளவர்கள் இருந்தார்களா, நிச்சயமாகக் கிடையாது. அதுபோல் இன்று ஏதோ ஒரு புரட்சியை 3 மாதத்திலே, 3 நாட்களிலே வைக்கலாம். நான் சொல்வதெல்லாம், இன்று மத்திய அரசாங்கத்தை நீக்கிவிட்டு, கூட்டு அரசாங்கமாக ஆக்கி அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கச் சொல்வோம்.

மொழி, பொருளாதாரம், பிளானிங் கமிஷன் பற்றி நிதியமைச்சரவர்களின் புத்தகத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? நாமே உட்கார வைத்துவிட்டு, நாமே ஏன் சொல்ல வேண்டும். சேலம் திட்டம் வரும் வரும் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், நிச்சயமாக வரப்போகிறது என்றார்கள். நான் நம்பியிருந்தேன். விசாகையிலே, மற்ற இடங்களிலே வர விட்டாலும் நிச்சயமாக சேலத்திற்கு வந்தே தீரும் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது அந்த நம்பிக்கை பொய்த்துவிட்டது. ஆதலினால் நான் கேட்டுக்கொள்வது, எவ்வளவு விரைவாக மத்திய சர்க்காரை நீக்கிவிட்டு, கூட்டு அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்னின்று நடத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்கள் விஷயம் அடங்கிவிட்டது. உண்மை யிலேயே நான் சில இடங்களிலே பார்த்தேன், ஒன்று நால் விலை ஏறிவிட்டது, மற்றொன்று விசைத்தறிகள் வேகமாகப் பெருகி யிருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க முடியாது. நெசவாளர்கள் பல இடங்களில் வாழ்க்கையிழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஒருசில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் அவர்கள் பரிபூர்ணமாகத் திருப்தியடைந் திருக்கிறார்களா என்றால் திருப்தியடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் ஒன்று அடிப்படைத் தேவைகள், இரண்டாவது



1970 மார்ச் 3] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

மாறிவரும் நகரத்தில் இருக்கும் வாழ்க்கை அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கச் செய்கிறது. ஆகவே, நம்மைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எந்த அளவுக்குச் சிக்கனத்தைக் கடைபிடிக்கிறோமோ அதை அனுசரித்துத்தான் சமூகமும் இருக்கும் அதைக் கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து அவர்களுக்கு நாம் உதாரணமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டம் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் மிகச் சிரத்தையோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. ஆனால் இன்றுவரையில் அந்தப் பேச்சு வார்த்தை முழுமை பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. எனமீது கூட குற்றச்சாட்டு சொல்லப் பட்டது. கீழ்பவானியை விட்டுக் கொடுத்து, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாற்றுக்காக ஏதோ செய்ததாக. அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. நான் வருத்தப்படுவதெல்லாம், ஒப்பந்தம் செய்யப் பட்ட அது முற்றுப்பெறவில்லை, அமைச்சர்கள் கையெழுத்துப் போடவில்லை, அதனால் கிடைக்கக்கூடிய லாபம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதைச் சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு சம்பந்தமாக ஒப்பந்தம் ஏற்கெனவே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களாலும், இதற்கு முன்னாலேயிருந்த இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் அவர்களாலும், எல்லாவிதமான விவரங்களும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, கையெழுத்தாகி, அதை அமுல் படுத்துவதற்காக அதைப்பற்றிய விவரங்களை அதிகாரிகள் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்களுக்கான அறிக்கைதான் கையெழுத்துப் பட வேண்டுமே தவிர, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பற்றி பொதுப் போக்கான ஒப்பந்தம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மட்டில்திலே ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. பெரிய அபிப்பிராய பேதங்கள் எதுவும் இல்லை. வெகுவிசைவாக இப்பொழுது நடைபெற காரியங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், கேரள முதலமைச்சரவர்களும் பெங்களூரிலே சந்தித்துப் பேசினார்கள். அதற்கு முன்பு, டெல்லியிலே இப்போது வந்திருக்கும் இந்த அமைச்சரவையின் முதலமைச்சரவர்களையும் நான் சந்தித்துப் பேசியபோது, அவர்களுக்குள்ள அசௌகரியங்கள் காரணமாக கொஞ்சம் தாமதப்படுகிறதே தவிர, ரொம்ப சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப் பல திட்டங்களை இந்த ஆண்டிலே துவங்குவதற்கான வழிவகைகள் எல்லாம் காண்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[1970 மார்ச் 3]

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : வருகின்ற வருஷத்தில் இருந்தாலும் போதுமானது. ஆனால் இது முடியாமல் நீண்ட காலமாகிவிடக் கூடாது, காவிரி மாதிரி இழுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

கோவை மாவட்டத்திலுள்ள புஞ்சைப் பகுதிகளைப்பற்றி எனக்குப் புதிய சந்தேகம், புதிய சிக்கல். அதனால் கோவை சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் முதலமைச்சரவர்களைப் பார்க்கலாம் என்றிருக்கிறோம். பாண்டியார்-புன்னம்புழா என்று சொல்லி ஒரு மின்சாரத்திட்டம் இப்பொழுது கவனத்தில் இருக்கிறது அதை மாற்றி, நீர்ப்பாசனத் திட்டமாக மாற்றினால் சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கராக்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். அதைச் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

குடிசைவாசிகளைப்பற்றி நமது நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சென்னையை அழகுப்படுத்த வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் குடிசையில் வாழ்பவர்களை விரட்டக்கூடாது. அதற்குப்பதிலாக, சென்னையிலே ஏராளமான இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஆர்ஜிதம் செய்து, 5 செண்ட், 10 செண்ட் என்று இல்லாவிட்டாலும் கூட 2 செண்டாவது கொடுக்க முன்வர வேண்டும். தமிழகம் பூராவும், வீடில்லாதவர்களுக்கு 2 செண்டாவது கொடுக்க வேண்டும். பர்மா விலிருந்து வருகின்றவர்களுக்கு, இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு எப்படி விசேஷ சலுகை காட்டுகிறோமோ அதைப் போல வீடில்லாதவர்களுக்கு, இந்த அரசாங்கம் வருகின்ற இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாவது, 2 செண்டாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

வேலையில்லாத மாணவர்களும், வேலையில்லாத வயது வந்த வாலிபர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுகூடச் சொல்லவில்லை. அது மிகவும் ஆபத்தானது. கல்வியமைச்சரவர்கள் அதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டால் பெரும் ஆபத்து வந்து சேரும். வேலை கொடுப்பதற்காக, விவசாயப்படை என்றாவது ஒன்று அமைத்து, குறைந்தபட்சம் ஒரு டோக்கன் மான்யமாகக் கொடுத்து அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இல்லாவிட்டால் அது பெரும் ஆபத்தாகப் போகும் என்பதைச் சொல்லி, இந்த வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் அதுபற்றிக் கூறப்படவில்லை, அதைக் கவனித்தில் வைத்துக் கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

\* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 70-71-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்துள்ளார்கள். அதை நான்



1970 மார்ச் 3] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

வரவேற்கிறேன். அந்த அறிக்கையைத் தயாரித்த அரசைப் பாராட்ட எல்லோரும் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த அறிக்கையிலுள்ள முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், திட்டவேலைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் 70-71-ம் ஆண்டுக்கு 106¼ கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. சாதாரண செலவுகள் அதிகரிக்கும் இக்காலத்திலே மற்ற மாநிலங்களெல்லாம், திட்டச் செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டுபோகும் நேரத்திலே, நமது மாநில அரசு தனது நிதியைக் கொண்டு நிர்வாகத்தைச் சமாளிக்கக்கூடிய ஒரு காரணத்திற்காக ஏதோ தண்டனை விதிப்பதைப்போல் மத்திய அரசு நிதி உதவியைக் குறைத்துக்கொண்டது. நமது அரசு நல்லபல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நிதி ஒதுக்கு செய்து அதனால் நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்துடன் காரியங்கள் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டவேண்டும். அவர்களுடைய துணிச்சலையும் பாராட்டவேண்டும். இந்த அரசுக்குத் திட்ட வேலையின் அபிவிருத்தியில் எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறது என்பதும் நமக்குப் புலனாகிறது. அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக சில வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் செல்வந்தர்களைப் பார்க்கின்றனவே தவிர, ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் இல்லை. இந்த அரசு சோஷலிஸ்ட் நோக்கு உள்ள அரசு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, இலவச மருத்துவ உதவி அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் நல்க முன்வந்துள்ளார்கள். இது உண்மையிலேயே பாராட்டக்கூடிய செயலாகும். இந்த நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்றக்கூடிய உறுப்பினர்களும் பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள்தான். அவர்களுக்கு இலவச மருத்துவ உதவி செய்துவருகிறது இந்த அரசு, ஆனால், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு இல்லை. அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் சேர்த்து இலவச மருத்துவ உதவி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய காஞ்சிபுரம் புடவைகள் உலகப் பிரசித்திபெற்றவை. உலகத்தில் காஞ்சிபுரம் புடவையைப்பற்றி மிகப் பெருமையாகப் பேசக்கூடிய ஒரு 'நிலையிலே, காஞ்சிபுரத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்தக் காஞ்சிபுரம் புடவைகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டிய உப பொருள் ஜரிகை. இந்த ஜரிகை உற்பத்திக்கு ஒரு தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று, அந்தத் தொழிற்சாலைக்காக இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 25 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு போலிஞர் அண்ணா

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [1970 மார்ச் 3]

அவர்களின் பெயரைச் சூட்டலாம் என்று கூட அண்மையில் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவையை உற்பத்தி செய்வதற்கு அசல் பட்டு, அசல் ஜரிகை வேண்டும் என்றால், நமது மாநிலத்திலே கிடையாது. வட புலத்தில் உள்ள சூரத்தில் உற்பத்தி செய்து இங்கே கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த ஜரிகையைத் தான் நமது காஞ்சிபுரத்தில் தயார் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக அங்கே ஒரு ஆலையை ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உயர்ந்த ரக ஜரிகை வேண்டுமென்றால் அன்னியச் செலாவணி கூட தேவைப்படுகிறது. தங்கம் வேண்டும், வெள்ளி வேண்டும். இதற்காக ரூ. 25 லட்சம் நாம் செலவு செய்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் கூட அது போதாது. குறைந்தபட்சம் ஒரு கோடி ரூபாயாவது அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நாம் ஒதுக்கீடு செய்தால் தான் நல்ல முறையிலே உயர்ந்த ரக ஜரிகை தயார் செய்து, உயர்ந்த ரக பட்டுப் புடவை தயார் செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காஞ்சிபுரம் பட்டுப்புடவைகளுக்கு அமெரிக்காவில் ஏகப்பட்ட கிராக்கி. தமிழ்ப் பெண்களின் புடவை உடுத்தும் பாணி, இந்த நாட்டிலுள்ள பெண்கள் புடவை உடுத்துகிற முறையை மேல் நாடுகளில் பின்பற்றவேண்டும் என்று, இவர்களைப் போல புடவை உடுத்த வேண்டும் என்ற மோகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆடை அணிவது எப்படி என்ற முறையைப் பற்றி பயிற்சி அளிக்கக் கூடிய நமது நாட்டுப் பெண்கள் கூட அங்கெல்லாம் தேவைப்படுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டுப் பெண்களுக்கு இதற்காக மேல் நாடுகளில், குறிப்பாக அமெரிக்காவில் ஏகப்பட்ட கிராக்கி இருக்கிறது. காரணம் பழைய கவுன் முறையானது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யாம்; உண்மையிலே பெண்களின் கற்புக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய நமது முறை, உடை உடுத்திக்கொள்ளக் கூடிய முறை நல்ல முறையாக இருக்கிறது. பழைய கவுன் முறையை மாற்றவேண்டும் என்று மேல்நாட்டுப் பெண்களும் கருதுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, இந்த நிலை நீடிக்குமானால், நமது நாட்டுப் புடவைகளுக்கு அமெரிக்காவிலும், ஏனைய மேல் நாடுகளிலும் ஏகப்பட்ட கிராக்கி ஏற்படும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, அதிகமான அளவில் பட்டுப் புடவைகளைத் தரயாரிக்கவேண்டும் என்றால் இந்தத் தொழிற்சாலை யைப் பெரிதாக ஆக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு நல்ல பொற்காலம் வரப்போகிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் நாட்டில் நில உச்சவரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று இருந்ததை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைக்க முன்வந்திருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பொது உடைமை நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக்



1970 மார்ச் 3] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

கழகத் தோழர்கள் நம்மையும் மிஞ்சிவிட்டார்களே என்று அவர்களே உள்ளூர பொருமைபடத்தான் செய்வார்கள். அதே நேரத்தில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை கணக்கெடுப்பதில் நில வரியின் அடிப்படையில் கணக்கெடுத்து வருகிறார்கள், அது கூடாது, வருவாயை அடிப்படையாகக்கொண்டு கணக்கெடுக்கச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வருவாயைக் கணக்கெடுத்தால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை பூராவுமாக மாற்றவேண்டும். 1961-ம் ஆண்டில் நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை சுபீம் கோர்ட்டில் செல்லாது என்று ஆக்கிறார்கள் மீண்டும் அதற்கு ஒரு சிம்ப்ளிர் அமெண்டுமெண்டு கொண்டுவந்து அந்தச் சட்டத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தினார்கள். இந்தநிலைதான் ஏற்படும், இந்த சிம்ப்ளிர் அமெண்டுமென்னை விட்டுவிட்டு வேறுவிதமான மாற்றங்கள் செய்தால் வருமானத்தைக் கொண்டு கணக்கிட்டால், அதற்காக சட்டத்தையே அடியோடு மாற்றவேண்டிய நிலை ஏற்படும். இந்த பட்ஜெட் வரவேற்கக்கூடிய பட்ஜெட், சோஷலிஸ்ட் பட்ஜெட், என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் வருஷத்திய நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து என்னுடைய சில கூறுதல்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, நல்ல முறையிலே உள்ளே இருப்பதை மறைத்து, பொதிந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எதைச் சார்ந்திருக்கிறது என்றால், மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களின் உறவிலே ஏற்பட்ட அரசாங்கம் காண்கின்ற சில குறைகளை மிகப் பெரியதாக்கி, அதன் பேரில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. வாஸ்தவம் தான், மாநில அரசிற்கும், மத்திய அரசிற்கும் நல்ல உறவு இருக்கவேண்டும். மாநிலங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தடங்கலாக இருக்கக் கூடாது. மாநில அரசாங்கங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா விதமான உதவிகளையும் கட்சி சார்பில்லாமல் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு மத்திய அரசு செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால், எடுத்ததற்கெல்லாம் மாநில மத்திய உறவு என்று எடுத்துக்காட்டுவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. உடல் நல்ல முறையிலே இருந்தால்தான், உடலிலுள்ள அங்கங்கள் நல்ல முறையில் இருந்தால் தான், இந்த தேசம் சுதந்திரத்தோடு நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். நாம் ஒன்றை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரும்பாடு பட்டு சுதந்திரத்தை நாம் வாங்கியிருக்கிறோம். இந்த நாட்டின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறோம். தேசத்தினுடைய சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசும் நல்ல உறவோடு இருக்கும்படி நாம் பார்த்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த தேசத்தில் ஜனநாயகம் நிலைக்க, இந்த தேசத்தில் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட, சுதந்திரத்திற்கு

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்] [1970 மார்ச் 3]

ஆபத்து இல்லாமல் செய்ய, மாநிலத்திற்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் ஒற்றுமை நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு மற்றும் பசுமை முன்னேற்றத்திற்கு, நல்ல பல காரியங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக, 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பதிலிருந்து, 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைக்கப் பட்டிருப்பது சரிதான். பாராட்ட வேண்டியது தான். ஆனால் இதனால் மத்திரம், 30 லிருந்து 15 ஆகக் குறைந்ததால் மத்திரம் சோஷலிசப் பொருளாதாரத்தை நாம் கைப் பிடித்துவிட்டோம் என்று நிச்சயமாக ஆகாது. ஆகவே, நன்றாக, நிதானமாக செயல் படவேண்டும். இப்படி ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரைக் குறைப்பதால், மத்திய வகுப்பினர்கள், அடியில் இருக்கின்ற விவசாயிகள், ஏழைகள், இன்னும், அதிகமாக நிலம் வைத்துக் கொண்டு உயர் நிலையில் உள்ள பெரியவர்கள் இவர்களையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி, அடிப்படையில் இருக்கும் விவசாயிகள் முன்னேற்றவாதற்கான வழியில் நிதானமாக நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அமூல் நடத்தப் படுகிறது. ஆனாலும், அதிலெல்லாம், விவசாயிகளுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் நல்ல உறவு இருக்க வேண்டும். 60/40 சட்டம் எந்த முறையில் செயல் படுத்தப்படுகிறது என்பதை நன்றாகக் கவனித்து, படிப்படியாக விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்கு தகுந்த வகையில் நிலச் சீர்த்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பசுமை நன்கு பசுமையாக வேண்டும் என்றால், யு. பி. யில்போல், செய்ய வேண்டும். எல்லா விவசாயிகளும் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். 2, 3, 5, ஏக்கர் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் விவசாயிகளாகக் கருத வேண்டும். அப்படி லட்சக்கணக்கானவர்கள் விவசாயிகள் கொஞ்ச நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், விவசாயத்தைப் பெருக்க, நிலத் தீர்வையை ரத்து செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்வதன் மூலம், ஆட்சிக்கு வேண்டிய பொருள்கள் ஈட்டப்படலாம். எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், விவசாயிகள் பூரணமாக ஒத்துழைப்பார்கள். அவர்கள் செழிப்பாக இருக்க, குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நிலத் தீர்வையை நீக்கினால், மிகவும் சரியானதாக இருக்கும். அது விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். அது ஒரு நல்ல திட்டமாக இருக்கும். அதையும் அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது கண்ட்ரோலை நீக்கியிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் மக்கள் பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்களுடைய அவதிக்கு கணக்கு வழக்கே இல்லை. அந்த கண்ட்ரோலை நீக்கியதன் மூலம், பலப்பல மாவட்டங்களில் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது, இறங்கியிருக்கிறது என்று பார்த்



1970 மார்ச் 2]

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்]

தால், ஏறித்தான் இருக்கிறது. எப்படி ஏறுகிறது? பார்க்க வேண்டும். மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவா என்று அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது, என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதி அம்பாசமுத்திரம், கடயம் பகுதியில் உண்மையாகவே வறட்சி அதிகமாக இருக்கிறது. வட பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில், இந்த வருஷமும் மழையில்லை, சென்ற வருஷமும் மழையில்லை. வரட்சியினால் அவதிப்படும் ஜனங்கள் எந்த நன்மையும் அடையவில்லை. அதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, வெங்காடம்பட்டி, தெற்குமடத்தூர் முதலிய கிராமங்களில் இருக்கும் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, அந்தக் கிராம மக்களுடைய கஷ்டங்களை போக்க நீங்கள் நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று உங்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், நிலச் சீர்திருத்தம் நல்ல முறையில் அமுல் செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், ஒட்டாரம் குளம், நாட்டு உள்கால் போன்ற அந்த கால்கள் எல்லாம் புதிய முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். புதிய திட்டத்தின் கீழ் தண்டத் தீர்வை போடக்கூடாது என்று அறிக்கை இட்டிருந்தும் கூட தயவுசெய்து அந்தக் தண்டத் தீர்வையை, விவசாய அபிவிருத்தியைக் கருத்தில் கொண்டு, அகற்றிவிட வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு இந்த பட்ஜெட்டில், பல பல விஷயங்களைக் சேர்க்கவேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். முதலாவதாக, அங்கஹீனம் அடைந்தவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு விதமான ப்ரொவிஷனும், நன்மைக்கான திட்டமும் வரையப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கூறுகிறேன். அங்கஹீனமான சகோதரர்களுக்கு, அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறுவதற்கு நாம் நன்மைகள் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவேயே இந்தச் சட்ட சபையிலே,

**a Bill for the amendment of the Employment Exchanges (Compulsory notification of vacancies) Act to physically handicapped persons**

என்று ஒரு மசோதாவை ஏற்கனவே இந்த சட்டசபையில் நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தயவுசெய்து, அன்புகூர்ந்து, அங்கஹீனமானவர்களுக்கு நல்லதொரு செயலைச் செய்கிறோம் என்கிற பெருமிதத்தோடு, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அந்த பில்லை நன்றாக ஆராய்ந்து, சட்டமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது மாத்திரமல்லாமல், பென்ஷனர்களுக்கு தொகை கூட்டப் பட்டிருக்கிறது. 15 வருஷம் கம்ப்யூடேஷன் மூலமான தொகை கொடுத்த பிறகும், பென்ஷனர்கள் உயிரோடு இருந்தால், அவர்களுக்கு முழுப் பென்ஷனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்] [1970 மார்ச் 3]

அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன. நம்முடைய சீப் செக்ரடரி, ஸ்ரீ ராயப்பா அவர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு வந்தார்கள். கிணறு அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களில் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான பணத்தை மோசடி செய்கிறார்கள்; நிர்வாகக் கவனக் குறைவால், அந்த விவசாயிகளுக்குப் பணம் போய்ச் சேராமல், எப்படி எப்படியோ மோசடிகள் நடக்கின்றன. நிர்வாகஸ்தர்கள் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் நம்முடைய சீப் செக்ரடரி ஸ்ரீ ராயப்பா அவர்கள் ஒரு நல்ல காரியம் செய்தார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். கோடிக்கணக்கான பணத்தை கிணறு வெட்ட மானியமாகக் கொடுக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் நிர்வாகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டினால்களா, கிணற்றில் தண்ணீர் வருகிறதா, விவசாயிகள் அதை உபயோகிக்கிறார்களா என்றெல்லாம் யாரும் கவனிப்பதேயில்லை. ஸ்ரீ ராயப்பா அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில், ஆலங்குளம் பகுதி என்று நினைக்கிறேன், பல கிணறுகளைப் பார்வையிட்டார்கள். இப்படி வெட்டலாமா, அப்படி வெட்டலாமா, என்றெல்லாம் பார்த்துச் செய்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டத் தக்கது. அதே மாதிரி நம்முடைய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால், ஆட்சியாளர்கள், மிக்க கவனத்தோடு மக்களுக்கு சேவை செய்கிறோம் என்கிற நல்ல எண்ணத்தோடு நிச்சயமாகக் கவனித்து அந்த அந்த திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வீணாகாமல் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் படியான ரீதியில் தங்கள் கடமைகளைச் செய்தால் மிக்க நன்மை பயக்கும். அப்படியெல்லாம் செய்தால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற நன்மைகள் நிச்சயமாக நீங்கள் பெறலாம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் பிராவிடென்ட் பண்டுக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டப்படும் காலங்களில், பிராவிடென்ட் பண்டிலிருந்து கடன் கொடுப்பதில் தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. விக்ரமசிங்கபுரம் ஹார்வி மில்லில் தொழிலாளர்களுக்கு லோன் பாரத்தில் கையெழுத்திட்டு விட்டுத்தான் சட்ட சபைக்கு வந்திருக்கிறேன். உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் கல்யாணம், படிப்பு என்று இவற்றிற்காக தங்கள் பண்டிலிருந்து 75 சதவிகிதம் வரை கடன் வாங்க முடியும். ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது பொய்யாக கல்யாணம், படிப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்யாணம் என்றும் அச்சடிக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய பணம். அதிலே கடனாகக் கொடுக்க, பொய்யான காரணங்களைக் கூற இடமில்லாமல், தொழிலாளர்களுக்கு உரிய தொகையிலிருந்து 75 பர்சென்ட் எந்தக்காரியத்திற்கென்றாலும் கொடுக்கலாம் என்று நீங்கள் ஒரு உச்சரவைப் போட்டால், நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் உங்களைப் போற்றுவார்கள். தொழிலாளர்களுக்



1970 மார்ச் 3] [திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்]

குண்டான பிராவிடெண்ட் நிதியிலிருந்து அவர்கள் கடன் பெறுவதற்கான வசதி செய்துதர வேண்டும். அதிலுள்ள கஷ்டங்களை நீக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. பா. சாரதி. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் “6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள், விவசாயிகளின் மீது வரி போட்டுவிட்டார்கள். வரி போடமாட்டோம், வரிகளைக் குறைப்போம் என்று வெளியிலே சொல்லிக்கொண்டு வந்ததைல்லாம் மறந்து வரி போட்டு விட்டீர்களே” என்று பேசி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் வரி போட்டோம் என்று சொன்னால் நாங்கள் கூடியவர்களுக்குத்தான் வரி போட்டிருக்கிறோம். பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்பது நன்கு தெரிகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1967-க்கு முன்பிருந்த தமிழகத்தின் நிலைமையையும் இன்றுள்ள நிலைமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இப்போதுள்ள ஆட்சியைப் போற்றிப் புகழக்கூடிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறார்கள். இனிமேல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒன்றுதான் தமிழகத்திலே செயல்பட முடியுமே தவிர வேறு ஒருவரையும் ஆட்சிப் பீடம் நம்புவதற்கில்லையென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். மக்கள் இந்த ஆட்சியை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குச் சான்றாக மத்தியிலே ஆளும் கட்சியாயுள்ள காங்கிரஸின் நிலைமை நம்பிக்கையற்ற நிலைமையாகப் போய்விட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அவர்களுக்குள்ளேயே சச்சரவு ஏற்பட்டு இரண்டாகப் பிளந்து போனதால் இனி அவர்களை நம்புவதற்கு எந்தவிதமான சந்தர்ப்பமும் இல்லையென்று மக்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. செய்து வருகிறது. அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் 500 ரூபாய்க்குட்பட்டவர்களுக்குச் சராசரியாக பத்து ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இதைப் பாராட்டுகிறார்கள், போற்றுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, அரசு ஊழியர்களுக்கு மட்டும் திருமணக் கடன் போன்ற வசதிகள் இருந்ததை இப்போது ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இந்த நல்ல அம்சத்தை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும், கல்விக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்குவதையும், நகராட்சிகள் நடத்தும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளை இந்த அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்றும் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே எடுத்து முடித்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலையை, இந்த

[திரு. மா. பா. சாரதி]

[1970 மார்ச் 3]

அரசு துரிதமாக எடுத்துக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்காக திட்டத்தில் கேட்கப்பட்ட 250 கோடி ரூபாயை கண்டிப்பாகப் பெற்றுத் தர வேண்டும். அவர்கள் 222 கோடி ரூபாய் தருவதை ஏற்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் காட்டி, அதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தைக் காட்டி, மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நஷ்ட ஈடு கேட்க வேண்டும். பத்து கோடி ரூபாயோ, பதினைந்து கோடி ரூபாயோ எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தொகையைக் கேட்டுப் பெற்றாக வேண்டும். அப்போதுதான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவோம் என்று மத்திய சர்க்காரை பூச்சாண்டியாவது காட்டிப் பணத்தைப் பெற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குறைந்த அளவு பென்ஷன் 20 ரூபாய் என்றிருந்ததை 30 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஒய்வு ஊதியத்தின் அடிப்படையில் 1966 டிசம்பரிலிருந்த கிராக்கிப்படியை சம்பளத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதை, நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற 1967 ஏப்ரலிருந்து அடிப்படையில் அமல்படுத்தினால் அவர்கள் இன்றும் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்குப் பூரணமாக இருக்கும்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகராகிய வேலூர் நகரத்தில் மார்க்கெட்டுக்காக நகராட்சி மூலமாக பல வருடங்களுக்கு முன்னால் 17 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டத்திற்கு 5 லட்சத்து 77 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டு கட்டட வேலை முடிந்துவிட்டது. அந்தக் கட்டடம் ஏழு லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பின்னர் அதற்கு 3 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் நகராட்சியின் பொதுப்பணத்திலிருந்து ஈடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற இரண்டு இடங்களிலும் கட்டடம் கட்டுவதற்கு நமது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பணம் ஒதுக்கித்தர முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக்கட்டினால், ஐந்து வருட காலங்களில் கட்டடத்தினுடைய மதிப்பு வாடகையாக வந்து விடுகிறது. நகராட்சிக்கு இம்மாதிரியான கட்டடங்கள் இருந்தால் அதன் மூலமாக நல்ல வாடகை கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலூருக்கும் காட்பாடிக்கும் இடையிலுள்ள பாலாற்றிலுள்ள பாலம் பழுதடைந்து இருக்கிறது. பாரமுள்ள வண்டிகள் போவதற்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பாலாற்றில் ஒரு புதுப்பாலம் கட்ட வேண்டும். இதற்காக



1970 மார்ச் 3]

[திரு. மா. பா. சாரதி]

60 லட்சம் ரூபாய் அளவில் ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து அனுமதிக்கக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அரசு இதை உடனடியாக அனுமதித்து, பாலாற்றின் மேல் பாலத்தை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தலைநகர் என்று சொல்லப்படும் வேலூர் நகரத்தில் பெண்களுக்கென்று ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு வருகிறது. நேற்றையதினம் நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பக்கத்தில் காட்பாடியில் இருக்கிறது, வாலாஜாபாத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தலைநகர் என்று சொல்லக்கூடிய நகரத்தில், ஒரு லட்சத்து ஐம்பது ரூபாய் மக்கள் வசிக்கும் நகரத்தில் பெண்கள் கல்லூரி இல்லை யென்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே, பல நாட்களாக இருந்து வரும் கோரிக்கையை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது வேலூரில் அரசினர் கலைக் கல்லூரி நடைபெற்று வருகிறது. இதற்குப் பிறகு ஆரம்பித்த செய்யார், திருவண்ணாமலை போன்ற இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகளில் மேல் படிப்பு படிப்பதற்கான வசதிகளைச் செய்துவருகிற சமயத்தில், வேலூரிலுள்ள கல்லூரியில் அம்மாதிரியான வசதிகள் செய்துதரப் படவில்லை. ஆகவே, வேலூரிலுள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பி.காம்., எம்.ஏ., போன்ற வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசு அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் அதிகம். வேலூரைப் பொறுத்தவரைக்கும் 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் மக்கள் பீடித் தொழிலை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்திய சட்டத்தை தீவிரமாக நல்ல முறையில் அமல்படுத்தி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் என்று கொண்டு வந்துள்ள திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். இது ஒரு சிறந்த திட்டமாக இருக்கிறது. அரசு உடனடியாக இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றிகூறி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. கி. ஜயராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆள்கின்ற கட்சியாகப் பொறுப்பு ஏற்றதும், இது ஒரு வெல்ஃபேர் ஸ்டேட்டாக, மக்களுடைய கேடிமநலன்களை நிலைநிறுத்துகிற சர்க்காராக அமைய வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கருதி முதல் பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த

[திரு. கி. ஜயராமன்]

[1970 மார்ச் 3]

நேரத்தில் குறிப்பாக காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பட்ஜெட்டைப்பற்றி பேசும்போது திருவிழாக் காலங்களில் விற்கப்படுகிற 'கலர் ஷர்பத்' என்றும் 'ஷுகர் கோட்டட்' பில்ஸ் அதாவது இனிப்பு தடவிய கசப்பான மருந்து என்றும் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு அவர்கள் வரிக்குமேல் வரி, வரிக்கு வரி என்று கூறி வருகிறார்கள். தாங்கக் கூடிய ஒருசிலருக்குத்தான், வரிப்பளு தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் இந்த அரசு வரி போட வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்கெனவே கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணங்களினால் தான் இந்த பட்ஜெட்டிலும் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவுக்கு 5 லட்சத்திற்கு மேல் டர்ன்ஓவர் உள்ளவர்கள் மீது ஒரு சர்சார்ஜ் விதிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலும் இம்மாதிரி இருக்கிறது. அவர்கள் 3 லட்சத்திற்கு மேல் போடுகிறார்கள். அங்கே வாங்குகிறவர்கள் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே விற்பவர்கள் மீது போடப்படுகிறது. உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் இந்த பட்ஜெட் வெல்ஃபேர் பட்ஜெட் என்றே சொல்லாம். இன்னும் அதிகமாக சொல்ல வேண்டுமானால் நியாயமான பட்ஜெட், ரேஷனல் பட்ஜெட் என்று சொல்லலாம்.

திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முன்வரவில்லை. you are cheating the people மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். மக்களை நாங்கள் ஏமாற்றவில்லை. மக்கள் விழிப்பாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் இருந்து பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியினர்கள் தான் ஏமாந்திருக்கிறார்கள். ஏமாந்து வருகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடன் பஸ்களை தேசியமாக்கிற்று. அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் "பணத்திற்கு எங்கே போவீர்கள்?" என்று சொன்னார்கள். நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமலேயே இந்த அரசு பல ஈட்டுகளை தேசியமாக்கியிருக்கிறது. வழக்குமன்றத்திற்குப் போனார்கள். நீதி நிலைநாட்டப்பட்டது. நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. சொன்னபடியே செய்தோம். ஆனால் நீங்கள் தான் ஏமாந்தீர்கள்.

அப்படியே மதுவிலக்கை எடுத்துக்கொண்டால் காங்கிரஸ் மாநிலங்கள் அதைக் கைவிட்டுக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் இந்த அரசும் அதை எடுத்துவிடும் என்று நம்பினீர்கள். நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கிறது சாக்கு என்பதாக அந்தக் கொள்கையில் வீழ்ந்துவிடுவோம் என்று நினைத்தீர்கள். ஆனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நாட்டுக்கு மதுவிலக்கு நன்மை அளிக்கும் என்றே நம்பினார். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் அதை உங்களுக்குக் கேள்விக்குறியாக்கி—இன்றைக்கு அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியே வைத்துவிட்டார். நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. நீங்கள் தான் ஏமாந்தீர்கள். ஏமாந்துகொண்டே வருகிறீர்கள்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. கி. ஜபராமன்]

உங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் அர்பன் லாண்டு டாக்சைக் கொண்டுவந்தீர்கள். அதில் இருந்த குறைபாடுகளை நாங்கள்தான் நீக்கினோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமங்களுக்கே அதிக வரி போடுகிறீர்களே என்றார்கள். தாங்கக் கூடிய நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் போடப்பட்டுள்ள வரியாக அது வந்திருக்கிறது. அதன்மூலம் இவ்வாண்டு 125 லட்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ஆக நாங்கள் ஏமாறவில்லை, ஏமாற்றவில்லை. இதிலும் நீங்கள்தான் ஏமாந்தீர்கள். ஏமாந்துகொண்டே வருகிறீர்கள். இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் அர்பன் லாண்டு ஆக்கடைப்போலவே அர்பன் லாண்டு அண்டு பில்டிங் செஸ் ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமும் நகரங்களுக்குத்தான் வரி விழும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும் என்றீர்கள். 1966-ல் ஆறாயிரத்துச் சொச்சம் தொழிற்சாலைகள் இருந்தன என்றால் 1968-இல் 7,394 தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஆக நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. நீங்கள் ஏமாந்தீர்கள். ஏமாந்துகொண்டே வருகிறீர்கள்.

பஞ்சாலைகளை எல்லாம் நாங்கள் மூடிவிட்டதாகச் சொன்னீர்கள் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் மூடப்பட்டிருந்த பஞ்சாலைகள் 27. ஆனால் 69-இல் எங்களால் திறக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள் 13. ஆக இதிலும் நீங்கள்தான் ஏமாந்தீர்கள். நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்காக நாங்கள் எழுச்சிநாளைக் கொண்டாடினோம். உங்கள் தலைவர் உங்களை 'விட்டிலே போய்ப் படுத்துத் தூங்கச் சொன்னார்கள். மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களுக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டினீர்கள். அவர் கூட வருந்தினார். ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டது. இதற்காக 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதிலும் நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. நீங்கள்தான் ஏமாந்தீர்கள்.

தூத்துக்குடி நகரத்தைச் சுற்றி பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட பெட்ரோ கெமிகல் காம்ப்ளெக்ஸ் 200 கோடி அளவில் நிறுவ வேண்டும் என்றோம். மத்திய சர்க்கார் 100 கோடிக்கு ஏற்படுத்துங்கள் என்றார்கள். மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவே 52 கோடி அளவிலே அந்தத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஏற்படுத்த வழி செய்திருக்கிறோம். இதிலும் நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. நீங்கள்தான் ஏமாந்தீர்கள். மேலும் சர்க்காருடைய பொதுத்துறையில் இருக்கவேண்டியதில்லை. ஜாயின்ட் செக்டாரில் கூட்டுறவுத் துறையில் வளர்க்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. கி. ஜயராமன்]

1970 மார்ச் 3]

நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களை நாங்கள் ஏமாற்றிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தான் அந்தப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க காஞ்சிபுரத்தில் சாயத் தொழிற்சாலை, ஜரிகை தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வழி வகை செய்திருக்கிறோம். நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. இதிலும் நீங்கள் தான் ஏமாந்தீர்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக—குன்றின் மேல் இட்ட விளக்காக உச்சவரம்புச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி திடீரென்று கொண்டு வரலாமா என்றார்கள். டெல்லியில் நமது முதல் அமைச்சரிடம் கேட்டபோது இதுபற்றி ஏதாவது சொல்லி யிருந்தால் கூட எத்தனையோ ஏக்கராக்கள் போய் இருக்கும். இப்போது 2 லட்சத்திற்கும் மேலாக நிலம் கிடைக்கக் கூடும். இதிலும் நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. ஏமாந்தது நீங்கள்தான்.

வாக்குறுதியை நிறுவேற்ற ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்கள். பேராட் டங்களை நடத்துங்களேன் என்றார்கள். அதிலும் நாங்கள் பின் தங்கி விடவில்லை. நாங்கள் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறபோதும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஜனவரித் தீர்மானத்தை உங்கள் ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றியவர்களே நாங்கள் தான். இன்றைக்கும் கூட நாடாளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அன்பழகன் அதுபற்றி ஒரு தீர்மானமே அங்கே கொண்டு வா இருக்கிறார்கள். எங்கள் சாயம் கேட்டி, வெளுக்காது Cong. (O) சாயம்—உங்கள் சாயம் வெளுக்கப்போகிறது. இதிலும் நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. ஏமாந்தவர்கள் நீங்கள் தான்.

விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆயினும் உற்பத்தி பெருகியிருப்பதன் காரணமாக ஏறியிருக்கிற 4% ஓ, 5% ஓ கொஞ்சம் குறையக் கூடும். அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படும். நமது உணவு அமைச்சர் அடிக்கடி உஷார் படுத்தி வருகிறபடி இதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டே வருகிறது. ஆயினும் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு இந்த அரசையே குற்றம் சாட்ட முடியாது. நான் மத்திய அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அவர்களுடைய வரிக் கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கைதான். அதற்காகத்தான் பாங்குகளை தேசியமாக்கியவுடன் அதனை ஒழுங்கு படுத்தும் கமிட்டியில் நமக்குப் பிரதிநிதித்துவம் மாநில அளவில் மட்டுமல்ல, வட்டார வாரியாக அளிக்கவேண்டுமென்று கோரி வருகிறோம். 1969 ஜனவரி 8-ல் இருந்த நோட்டுப் புழுக்கம் 96 கோடிக்கு என்றால் அதற்குப் பிறகு ஜனவரி 1970-இல் 326 கோடிக்குப் போய்விட்டது. இதனை எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்தத்தான் வட்ட வாரியாக பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டு—அதுபற்றிய நில வரங்களைக் கட்டுப்படுத்தி—விலைவாசி உயர்வை ஒரு நிலையில் வைக்க உதவவேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. ஆக நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றவில்லை. ஏமாந்தவர்கள் நீங்கள்தான். 1972-லேயும் நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய நல்ல தம்பி மீண்டும்



1970 மார்ச் 3]

[திரு. கி. ஜயராமன்]

வருவான். வருவதற்கு முன்னோடியாகத்தான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு அமர்கிறேன் வணக்கம்.

\* திரு. எஸ். கே. வடிவேலு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய கையில் 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கிறது. இதைப்பார்க்கும்பொழுது என்னுடைய உள்ளம் பூரிப்பு அடைகிறது. ஏனென்றால் இந்த பட்ஜெட் ஏழைகள் வாழ்வதற்கென்றும், விவசாயிகளுக்கென்றும் நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாநிலத்திலே யுள்ள நிதி வசதிகளைக் கொண்டு இவ்வளவு சிறந்த முறையிலே பட்ஜெட்டை வேறு யாராக இருந்தாலும் தயாரிக்க முடியாது. பல ஆண்டுகளாக பட்ஜெட் தயார் செய்த அருமைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதைப்பார்த்து பொருமைப்படுகிறார்கள். உச்ச வரம்பு வருகிறது வருகிறது என்று பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் கூறி 1963-64-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவந்தார்கள். அதற்குள் என்ன என்ன செய்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் பணம் படைத்தவர்கள் செய்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படி அவர்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்களோ அதற்கு மாறாக—நேற்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திடீரென்று கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் அதிலே ஒட்டைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கொண்டுவந்தோம் என்று கூறினார்கள்—அதைப்போல் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பாசாட்டி இருக்கவேண்டும். 30 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கராவாகப் பண்ணிவிட்டார்களே, 1972 பொதுத் தேர்தலிலே நமக்குப் பணம்கொடுக்க யாரும் முன்வர மாட்டார்களே என்ற பயம் அவர்களுக்கு இப்பொழுதே தோன்றி யிருக்கிறது. எனவே மிகவும் நல்ல முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற நேரத்திலே பணம் படைத்தவர்கள் முன் தேதியில் உள்ள பழைய பத்திரத்தையெல்லாம் தேடி எடுத்து தப் பித்துக்கொள்ள முனைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அப்படி அவர்கள் செய்யாமல் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இந்த பட்ஜெட் ஒரு புரட்சிகரமான பட்ஜெட், சோஷலிச சமதர்ம வழியில் செல்லுகின்ற பட்ஜெட், ஏழைகளை மனத்திலே கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வரிகளைக் குறைத்து வசதிகளைப் பெருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட்டின் ஒவ்வொரு அம்சமும் பாராட்டுக்குரியது. இந்த பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்த தமிழக அரசை என் சார்பாகவும் என்னுடைய தொட்டியும் தொகுதியில் உள்ள மக்களின் சார்பாகவும் பாராட்டுகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்திலே உள்ள லால்குடியிலே சென்ற ஆண்டு ஒரு கருத்தாங்கு - நடை

[திரு. எஸ். கே. வடிவேலு]

[1970 மார்ச் 8]

பெற்றது. முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தரங்கிலே கலந்துக்கொண்டார்கள். இன்றைக்குப் கோவைக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று பட்ஜெட்டில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய முறையில் நிலவளம், நீர்வளம் இருக்கக்கூடிய பகுதியாக உள்ள தொட்டியம் தொகுதியிலே முசிரியிலே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்ளிமலைத் திட்டம் காங்கர்ஸ் நண்பர்களால் கைவிடப்பட்ட திட்டம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பொதுப்பணித்துறையமைச்சராக இருந்தபொழுது அதைப் பார்வையிட்டு சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே இன்றைக்கு அந்தத் திட்டத்தைப் பட்ஜெட்டிலே சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அதையும் என்னுடைய முசிரி வட்டத்தின் சார்பாக பாராட்டுகிறேன்.

தற்பொழுது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருக்கின்றவர்கள் மாவட்ட வாரியாகச் சென்று பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் அழைத்து விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே, என்ன என்ன செய்யவேண்டும், எப்படி எப்படிச் செய்தால் உற்பத்தி பெரும் என்று நல்ல கருத்துக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பாராட்டுக்குரியது. இப்படிப்பட்ட நல்ல அரசை காங்கிரஸ்காரர்கள் குறை கூறவேண்டுமென்றே குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஓராண்டுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஊராட்சிகளுடைய ஒன்றிய நிதி வசதிகளைப் பொதுமக்கள் நல்ல முறையிலே பெறவேண்டும், அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே வசதிகள் ஏற்படவேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குடிநீர், கல்யாண மண்டபம் கட்டுதல், டிராக்டர்கள் கொடுத்தல் போன்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் நல்லமுறையிலே வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது.

நீண்ட நெடுநாளாக முசிரி-குளித்தலைப் பாலம் பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசோடு போராடி இதனைச் சீக்கிரம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சட்டமன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலூருக்கும் திருச்சிக்கும் இடையே ஏறத்தாழ 90 மைல் நீளம் இருக்கிறது. மத்தியில் பாலம் இல்லாமல் பொதுமக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே, மத்திய சர்க்காருக்கு இதை வலியுறுத்திக் கூறி நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் தமிழக மக்களுக்கு மின்சார வசதிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரைவாக பல முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறது, அதையும் பாராட்டுகிறேன்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எஸ். கே. வடிவேலு]

15 ஏக்கர் என்று சீலிங் கொண்டுவரப்படுவதால் என்னுடைய சொந்த ஊரிலே சில பேர் தப்புகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாட்டு மந்தை, கோயில்கள் என்றெல்லாம் தப்பாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இடம் தராமல் நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டும் என்று முதலிலே அரிசன மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கக் கூடிய வகையிலே சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றவுடன் நான் மிகமிகப் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் அவர்களுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்வேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அதற்காக இன்று தனியாக ஒரு அமைச்சர் அவர்களைப் போட்டு அதற்காக ஒரு தனிக் குழுவையும் ஏற்படுத்தி அந்தக் குழு மாவட்டவாரியாக சென்று என்ன என்ன நல்ல திட்டங்கள் அவர்களுக்குத் தேவை என்றறிந்து வர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று என்னுடைய தொட்டியம் தொகுதி மக்களின் சார்பாக இதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் 1970-71-ஆம் ஆண்டின் பட்ஜெட்டின் சில அம்சங்களை வரவேற்கின்ற அதே சமயத்தில் சில குறைபாடுகளையும் தோழமையோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு உள்ளேன். மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற கொள்கையை எங்கள் மார்க்ஸ்ஸிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. பல மாநிலங்களும் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. தமிழக அரசு இதை வற்புறுத்தி அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்பது மிக மிக அவசியமானதாகும். அவ்வாறு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு எங்களுடைய கட்சியும் அதனைச் சார்ந்து நிற்கும் ஸ்தாபனங்களும் அதற்காக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு 575 கோடி ரூபாய் உடனடியாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கோருகின்ற அதே நேரத்தில் நாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற போக்குகளையும் நிலைமைகளையும் கடுமையாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக மத்திய அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டிய பல்வேறு தொழில்களையும், மாற்றோர்களின் பல்வேறு விதமான மூலதனங்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றன, அந்நிய நாடுகளின் மூலதனங்களைச் சர்க்கார் உடமையாக்கவேண்டும். ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், இருக்கின்ற எல்லா பாங்குகளையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல கோரிக்கைகளை நாம் மத்திய அரசு முன்வைத்து இன்றைக்கு இருக்கின்ற கனாகத் தொழில்கள் அத்தனையும் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற முறையிலே எடுத்துச்சொல்லி அதற்காக கிளர்ச்சி நடத்தவேண்டும். அவ்வாறு நாம் கிளர்ச்சி செய்யும்பொழுது

[திரு. எம். பூபதி]

[1970 மார்ச் 3]

மத்திய அரசின் கையிலே உள்ள தொழில்கள் அதிகரிக்க வழி ஏற்படும். தூத்துக்குடி திட்டம், சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் இவற்றிற்காக நாம் மாபெரும் கிளர்ச்சிகளை நடத்தினோமே, ஒன்றுபட்டு நடத்தினோமே அதேமாதிரி ஒன்றுபட்டு இதற்கும் நாம் கிளர்ச்சி நடத்தினால் மத்திய அரசிற்கு உணர்வு ஏற்பட்டு அவர்களை நாம் நிர்ப்பந்திக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். அப்படி செய்தால் மத்திய அரசு பல தொழில்களை எடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதன்காரணமாக மத்திய அரசின் வருவாய் பெருகுகின்றபொழுது நம்முடைய கோரிக்கைகள் நிச்சயம் நிறைவேறும். இப்பொழுது நாம் அவர்களைக் கேட்டால் அவர்களும் திருப்பிச் சொல்வார்கள், துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது, எங்களுக்கு இருநூறு கோடி சில்லரைக்கு மேல் துண்டுவிழுகிற பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். சட்டியிலே இருந்தால்தான் அகப் பையிலே வரும் என்று சமாதானம் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட சமாதானம் சொல்ல இடம்கொடுக்காமல் அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு நாம் நல்ல யோசனைகளைக் கூற வேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் அவற்றை உடனடியாகச் செய்யமாட்டார்கள். அதற்காக நாம் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடவேண்டும்.

இதைத்தவிர தமிழக அரசும் சில நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இந்தியா பூராவும் கொந்தளிப்பு, பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக நாட்டுமக்கள் அத்தனைபேர்களும் தாங்களாகவே முன்வந்து போராடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி நிலைமை தமிழக அரசையும் பாதித்திருக்கிறது. தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள், எல்.ஐ.சி. ஊழியர்கள் அத்தனைபேரும் இன்றைக்கு எழுச்சியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? வருங்காலத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. விலைவாசியின் உயர்வு காரணமாக தங்களுக்குவேண்டிய வசதிகளைப் பெற இயலாமல் போய்விடுமோ என்ற சந்தேகம் இருப்பதால்தான் மாபெரும் போராட்டங்கள் கிளர்ச்சிகள் இவற்றில் இன்றைக்கு அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கிராமப்புற மக்களும் இன்றையதினம் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். திரு. சுவான் அவர்கள் சொன்ன விஷயம் ஞாபகம் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பசுமைப் புரட்சி சரிவர நடைபெறவில்லையென்றால் சிவப்புப் புரட்சியாக மாறிவிடும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார். அதையும் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தியா பூராவும் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலை தமிழகத்தையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும். தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை மக்களுக்காக வேலை இல்லாதவர்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் தமிழக அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அது போதாது. கிராமப் புறங்களில் பல கோடி மக்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதே போன்று நகரத்திலும் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எம். பூபதி]

போதுமான அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்கு தமிழகத்தில் அரசே பல்வேறு தொழில்களை ஏற்று நடத்த வேண்டும்.

தமிழக அரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுத்து 75 மைலுக்கு மேல் இருக்கும் போக்குவரத்தை அரசுடமை ஆக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த வேலை துரிதமாக நடக்கவில்லை. இப்போது சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிக அதிகமான பஸ்களை வைத்திருக்கிற டி.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி; போன்ற நிறுவனங்களைத் தேசியமயமாக்கவேண்டும் மேட்டூர் அலுமினியம் கெமிகல் பாக்டரிக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மின்சாரம் மானியமாக அளித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி வருஷா வருஷம் ஒரு கோடி ரூபாய் விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றி அதை அரசே ஏற்று நடத்த முடியும். அந்தப் பெருந்தொகையை ஒரு முதலாளிக்குக் கொடுத்து வளர்க்க வேண்டியது அவசியந்தானா என்று பார்க்க வேண்டும். அவசிய மில்லை.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் சிறிய சிறிய சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு எடுத்து நடத்துகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளை விடச் சிறியவை. இங்கே 17 கோடிக்கு மேற்பட்ட மூலதனம் கொண்ட சர்க்கரை ஆலைகள் 17 இருக்கின்றன. பாரி கம்பெனி, கோத்தாரி, சக்தி ஷுகர் பாக்டரி போன்றவற்றை எல்லாம் தேசவுடமையாக்க வேண்டும். அந்நியர்களுடைய கையில் இருக்கும் டி எஸ்டேட்டுகளையும்—இப்போது குறைவாகத் தான் இருக்கின்றன; நம்மவர்கள் கைக்குப் பெரும்பாலும் மாறி விட்டது—நம்மவர்கள் கையில் இருக்கும் பெரிய டி எஸ்டேட்டுகளையும் தேசவுடமையாக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் தேசவுடமையாக்குவதன் மூலம் அதிக வருவாய் பெற்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளையும், டி எஸ்டேட்டுகளையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நண்பர் அவர்கள், அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் கோரத்தில் ஆட்சி செய்த நேரத்தில் இதையெல்லாம் அங்கு செய்தார்களா? நமக்குப் புத்தி சொல்லுவதை விட அங்கு செய்திருக்கலாம் அல்லவா? அங்கெல்லாம் விட்டு விட்டு, தேசிய மயமாக்காமல் நமக்கு மட்டும் புத்தி சொல்லுவது நியாயமா என்று அகில இந்தியக் கட்சிக் காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். பூபதி : திரு. வினாயகம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதி மேலே செல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். பூபதி]

[1970 மார்ச் 3]

**திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் :** பதில் சொல்ல அவசியம் இல்லை யென்றால் அங்கெல்லாம் தேசிய மயமாகவில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

**திரு. எம். பூபதி :** அது அவசியம் இல்லாதது.

**திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் :** அவர்கள் ஆட்சியில் தேசிய மயமாக்குவது அவசியமில்லாததுதான்.

**திரு. எம். பூபதி :** எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற போது விளக்கமாகச் சொல்லட்டும். பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்போது செய்கிறோம். சர்க்காருக்கு வருவாய் அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு யோசனை சொல்லும்போது இவற்றைச் சொல்லுகிறோம். மற்ற அரசு செய்ததா என்று கேட்பது பொருந்தாது. நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். அந்த வகையில் அரசு அந்தப் பாதையில் சென்று நடவடிக்கை எடுக்க உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை, சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிலை ஒட்டி, ஏற்பட இருக்கிற பெட்ரோ கெமிகல் காம்ப்ளெக்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களில் அந்நிய மூலதனம் இருப்பதை அனுமதிக்காது பார்த்துக் கொள்வது அவசியமாகும்.

அரசின் செலவுகளைக் குறைக்கும் வகையில் மேல்சபையை எடுத்து விட வேண்டும். கவர்னர் பதவியும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். இவையெல்லாம் ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருந்த திட்டங்கள்தான். அவற்றைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வந்தாலும் நகரப் புறத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த மாதிரி எதுவும் செய்யவில்லையே என்ற எண்ணம் கிராமப் புறத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது. நகரப் புறத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்டு சொத்து வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் சிறிய வரியையாவது போட முடியுமா என்று அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மூடிய மில்களைத் திறக்க 222 லட்சம் ரூபாய் கேரண்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். 27 மில்களில் நான்கு மில்களை அரசு எடுத்து நடத்துகிறது; அது நல்ல காரியம். அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறபோது தவறான காரியத்தையும் செய்வது வருந்தத்தக்கது. ஏற்கனவே தொழிலாளர் வர்க்கம் போராடிப் பெற்றிருக்கிற நான்கு உரிமைகளை துயர் தணிப்பு மசோதா என்று கொண்டு வந்து அவைகளை எல்லாம் நிறுத்தி வைத்துள்ளது அரசு. இது முதலாளிகளுக்கு உதவிகரமான செயல்களாகப் போகும். ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் ஆக்ட் 1946-ம் வருஷம், 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுச் சட்டம், 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த கூலிச் சட்டம்,



1970 மார்ச் 3]

[திரு. எம். பூபதி]

மெட்ரஸ் ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் ஆக்ட் 1947 ஆகிய வற்றை நிறுத்தி வைத்திருப்பதன் மூலம் முதலாளிகளுக்கு உறுதுணையாக அரசு இருக்கக்கூடாது, பக்கபலமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பஞ்சப்படியில் இன்று 50 ரூபாய்க்கு மேல் தொழிலாளர்களுக்குப் பிடித்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்தச் சட்டங்களை நிறுத்தி வைத்திருப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் நடத்துகின்ற கூட்டுறவு மில்களில், ஒரு தொழிலாளி மற்ற மில்களில் ஒரு வருடம் ஒன்றரைவருடத்தில் பெறுகின்ற உரிமைகள் எல்லாம் நாலேந்து ஆண்டுகள் வேலை செய்துதான் கூட்டுறவு மில்லில் பெறக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு 5 ஆண்டுகள்வரை படிப்படியாக அறிவிக்கப்படுகிறது. இதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இந்த முறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். எஸ். ஆர். சி. மில், கோபாஸ்டு மில் போன்ற சில மில்களில் போராட்டங்கள் நடந்து தொழிலாளர்களைச் சிறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு பரிசீலனை செய்து அவ்வளவு பேரையும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

■ திரு. க. ந. சிவபெருமாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்தப் பேரவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். ஏழை எளியவர்களைப் பாதிக்காத முறையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கவேண்டியது அனை வருடைய கடமையாகும். வேளாண்மை, பால் பண்ணை, முதலிய துறைகளிலேயும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், அரசுப் பணியாளர்கள், ஆகிரியர் பெருமக்கள் ஆகிய சமுதாயத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படத் தக்க வகையில் நல்ல பல சலுகைகளைச் செய்திருக்கிற இந்த அரசை எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். திராவிட மன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் புரட்சிகரமான திட்டம் எதுவும் இல்லை என்று குரல் எழுப்பியவர்களுக்கு, இந்த 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராக்கள் என்று உச்சவரம்பைக் குறைத்திருப்பது ஆறுதல் அளிக்கும் என நம்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இன்னும் சிலவற்றை ஏன் செய்யவில்லை, அர்பன் ப்ராப்பர்டிக்ஸ் ஏன் உச்சவரம்பு கொண்டுவரவில்லை என்று தான் சொன்னார்களே தவிர அவர்கள் கூட செய்துள்ளதில் குறை எதுவும் காண இயலவில்லை. வரிக்கு வரி, வரி போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நிதி நிலை அறிக்கை என்றால் வரியே விதிக்கக்கூடாது என்பதல்ல. பணம் படைத்தவர்கள் மீது, அதைத் தாங்கிக் கொள்கிறவர்கள் மீது வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்] [1970 மார்ச் 3]

தான் வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மக்களின் நலனைப் பெருக்குவதில் அரசு தன்னை மீண்டும் அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் ஒரு வாய்ப்பாக இதைக் கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இதில் மிகச் சிறப்பாக குறிப்பிட்டுள்ளது, மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவுமுறைகளாகும். நாம் கூட பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். மத்தியில் அதிகாரங்கள் அத்தனையும் குவிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்றும், மாநிலங்களுக்கு போதிய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், மத்திய அரசு பேரரசாகவும் நாம் சிற்றரசாகவும், அவர்கள் எஜமானர்களாகவும் நாம் குற்றேவல் புரிகிற பணியாளர்களாகவும், அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும் நாம் தாழ்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிற நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும் என்று நாமே கசந்து கொள்கிற அளவிற்கு பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் மத்திய அரசு மெல்ல மெல்ல ஒரு எதேச்சாதிகாரப் பேரரசாக விளங்கிக்கொண்டு வருவது, நாட்டு நலனுக்கு உகந்ததல்ல; மத்திய அரசு, மாநிலங்களின் இணைப்புச் சாதனமாக விளங்கவேண்டுமே தவிர, மாநில அரசுகளை இறுக்கும் சக்தியாக மாறிவிடுமானால் அது ஆபத்தில் தான் கொண்டு போய்விடும். அதை உணர்ந்துதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சர் என்ற முறையில் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது பத்திரிகையாளர் சங்கத்தில் பேசுகிறபோழுது, சொன்னார்கள், மத்திய-மாநில உறவுகள் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று

'An ideal Centre was one which left sufficient powers to the States and to keep just enough powers to itself to protect the integrity and sovereignty of the country'.

தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்லா அவயவங்களும் பெற வேண்டிய பலத்தைப்பெற்று சரியாக இருந்தால்தான் உடல் நல்ல முறையில் இயங்கமுடியும். இந்த உண்மையை நாட்டு நடப்பிலேயும் நாம் கடைப்பிடிக்காக வேண்டும். மேலும் அவர்கள் ஒன்று கூறினார்கள். மாநில மத்திய அரசுகளின் உறவுகளை பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், மத்திய அரசின் காதில் அது அன்று விழவில்லை. ஆனால் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களின் ஆணையை ஏற்று இன்றையதினம் மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவு முறை பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்துள்ளார்கள். அந்தக் குழு விரைவில் அறிக்கை தர இருக்கிறது. அப்படித் தரும்போது நாம் நல்ல பல விளக்கங்களையும், வழிமுறைகளையும் பெற முடியும்.

மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே பரஸ்பர நம்பிக்கை இருத்தல் வேண்டும், ஒன்றுக்கு ஒன்று அவதம்பிக்கை இருத்தல் கூடாது. மாநில அரசு மத்திய அரசின் சகோதர உறுப்பாகும். தமிழகத்தில் வரட்சி நிலை ஏற்பட்டபோது துயர்



1970 மார்ச் 3] [திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

துடைக்கப் படவேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசை கேட்ட போது புள்ளிவிவரங்களோடுதான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை மத்திய அரசு நம்பாமல் தனியாக ஒரு ஆய்வுக் குழுவை இங்கு அனுப்பி, தரப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்கள் உண்மையானவைதானா, அவைகள் எல்லாம் சரியானவை தானா என்று பார்க்கிற அளவிற்கு அங்கிருந்து ஒரு ஆய்வுக்குழு இங்கு வந்துவிட்டுச் சென்ற பிறகுதான் நமக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டது. அதுவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்ட பணத்திற்கு அரசியல் காரணங்கள் ஏதேதோ எடுத்துச் சொன்னாலும், நாம் எடுத்துச் சொன்ன புள்ளிவிவரங்களை நம்பாமல் ஒரு ஆய்வுக்குழு அனுப்பியதன் மூலம், நம் மாநில நிர்வாகத்திற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட இழுக்கு என்பது மட்டுமல்ல, இந்த அவையில் உள்ள அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் ஏற்பட்டதொரு இழுக்காகும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

1946-இல் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை தூதுக்குழு (British Cabinet Mission) இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த போது எதிர்கால இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று அன்றையதினம் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மத்தியில் வெளி விவகாரம், பாதுகாப்பு, செய்திப் போக்குவரத்து இந்த மூன்று துறைகள்மட்டுமே மத்திய அரசின் நிர்வாகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்றும் மற்றத் துறைகள் எல்லாவற்றையும் மாநில அரசுகள் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்றும் அவர்கள் அன்றே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் அவர்கள் கூறியிருப்பதை எண்ணிப் பார்ப்பது சாலப் பொருத்தமாகயிருக்கும்.

நமது அரசியல் சட்டப்படி மத்திய அரசு நினைத்தால் மாநில அரசை எந்த நேரத்திலும் கவிழ்த்துவிட முடியும், அதாவது (Constitutional Breakdown) கான்ஸ்டிடியூஷனல்ப்ரேக் டவுன் என்று கூறி, கவிழ்த்து விடமுடியும். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் முன்னர் எடுத்துச் சொல்லி வந்தார்கள், சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவையெல்லாம் இம்மாநிலத்தில் கெட்டு விட்டன என்று. அவர்கள் அதை எதற்காகச் சொன்னார்களோ, அது எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசை கவிழ்த்து விடவேண்டுமென்று அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவையெல்லாம் சீர்கெட்டு விட்டன என்று மத்திய அரசு நினைக்குமானால் மாநில அரசை நீக்குவதற்கான அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருக்கின்றன. 'ஃபைனான்ஷியல் இன்ஸ்டேபிலிட்டி', (Financial instability) பொருளாதார நிலை சீர்குலைந்து விட்டது மாநிலத்தில் என்று எடுத்துச் சொல்லி. மாநில அரசைக் கலைத்து விட ஆணைகள் பிறப்பிக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மாநில ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு நேரடியாக மத்திய ஆட்சி

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்] [1970 மார்ச் 3]

ஏற்படுத்த வழியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லாம் போக்கப்படவேண்டும். (State Reorganisation) ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனைசேஷன் படி தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசுக்கு விரோதமான அரசாக இருந்தால் தமிழ்நாட்டை பல கூறுகளாகப் போட்டு அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரா, மைசூர், கேரளா போன்றவைகளோடு இணைத்து விடுவதற்கான அதிகாரங்களும் மத்தியில் குவிக்கப்பட்டு கிடக்கின்றன.

அடுத்து, இங்கு ஒரு கல்வித்துறை இருக்கிறது, மத்தியிலும் ஒரு கல்வித் துறை இருக்கிறது. இங்கு ஒரு சுகாதாரத் துறை இருக்கிறது, மத்தியிலும் ஒரு சுகாதாரத் துறை இருக்கிறது, இங்கு ஒரு வேளாண்மைத் துறை இருக்கிறது, மத்தியிலும் ஒரு வேளாண்மைத் துறை இருக்கிறது. அப்படி பல துறைகளுக்கு அங்கும் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள், இங்கும் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக முழுக்க முழுக்க இத்துறைகளில் பணியாற்றுவதற்கு மாநில அரசுகளிடம் அதிகாரங்கள் இருக்கிறபோது ஏன் மத்திய அரசிடம் இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய கருத்துக்கள் எதிரொலிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக தமது உரையில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லாம் போக்கப்படக்கூடியவிதத்தில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மத்திய மாநில அரசு உறவுகள் பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அமையவேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு பேரரசாகவும், மாநில அரசு சிற்றரசாகவும் இருக்கிற நிலைமை நீடிக்குமா? அந்த நிலை வெகு நாட்களுக்கு நிற்காது. இன்றையதினம் வெளி மாநிலங்களிலும் இதை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துச் சொன்னதைப் பார்த்து பிரிவினைவாதிகள் என்று புறக்கணித்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மூலமூடுக்குகளில் எல்லாம் இந்தக் கருத்து பரிமாறப்பட்டு வருகிறது. மேற்கு வங்காளம், பஞ்சாப், தமிழகம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் பிரிவினைவாதிகள் என்று கூறப்பட்டு அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டால் மிச்சம் இருக்கப் போவது என்ன? ஆந்திரா மாநிலம் போன்றவை கூட மத்திய அரசு தன் கரங்களில் இரும்புபலத்தை ஏற்றிக் கொண்டு நெருக்கடியை உருவாக்குவதாகக் கருதுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் போக்கப்படவேண்டும். ஐக்கிய இந்தியா என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நம் மாபெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கூட்டாட்சி என்பது மாநிலங்களின் வரலாறு, பண்பாடு, நாகரீகச் சிறப்புகள் அழிந்து போகாத படி போற்றப்படக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு கூட்டுறவு ஆட்சி அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை.



1970 மார்ச் 3]

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

மத்திய அரசு இன்று இந்தியைத் தன் அரசுப் பணியாளர்கள் படிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வழக்குமன்றம் வரை போக வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் மாற்றப் பட வேண்டும். நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் தெளிவாக நிதி நிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கூறி பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் :** பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

@ 60. The Tamil Nadu Co-operative Land Development (Banks) (Amendment) Bill, 1970 with Annexure.

வாய்மையே வெல்லும்  
TRUTH ALONE TRIUMPHS